Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2017 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 26 octombrie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI

Prof. univ. N. I. POPA: 95 de ani de la înființarea Universității Al. I. Cuza din Iași (pag. 2-a)

Luna prieteniei romîno-sovietice (pag 2-a)

MARK KUȘNER: Atomul în slujba petroliștilor (pag. 2-a)

N. SIMIONESCU: Succesul asociațiilor din Secuieni (pag. 2-a)

V. CONSTANTINESCU: De-a lungul liniilor de înaltă tensiune (pag. 3-a)
— Oameni la aparate
— Energia albă
— Cît consumă toate acestea?
— Un cuvînt despre industria electrotehnică
— Spiritul șantierului
— Viitor cu milioane de kilowați

Chemările Comitetului Central al P.C.U.S. cu prilejul celei de-a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (pag. 4-a).

Aplicînd cu succes inițiativa Antoanetei Alexovici, utemista Valeria Seredîy, bobinatoare la secția preparații a fabricii textile „Proletarul"-Bacău, realizează zilnic în cinstea Congresului partidului 10—15 kg. fire peste plan.

Foto: EUGEN CSIKOS

5 ANI PE FRONTUL ELECTRIFICĂRII PATRIEI

ROLUL ȘI IMPORTANȚA electrificării sînt astăzi bine cunoscute în țara noastră. Electrificarea constituie unul din factorii hotărîtori pentru o ridicare masivă a productivității muncii și astfel pentru construirea socialismului.

Acum 5 ani în 1950, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a prezentat plenarei C.C. al P.M.R. raportul asupra planului de electrificare a țării.

De atunci, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în anii cincinalului oamenii muncii din patria noastră au obținut succese remarcabile pe drumul dezvoltării economiei naționale. Îndeplinirea sarcinilor principale ale planului de electrificare, plan de 10 ani — totodată parte integrantă din primele două planuri cincinale, a constituit o preocupare de seamă.

În acest interval au fost obținute realizări importante în toate sectoarele prevăzute în planul de electrificare

În primul rînd sînt de relevat noile centrale producătoare de energie electrică.

Termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej" de la Doicești a fost pusă în funcțiune în anul 1952. Între timp, puterea instalată aici a fost încontinuu mărită, astfel că termocentrala de la Doicești, care contribuie la alimentarea cu energie electrică a Capitalei și a regiunii de sud a țării, este astăzi cea mai puternică centrală a noastră. Tot în 1952, datorită muncii pline de abnegație a tineretului, a fost pusă în funcțiune termocentrala de la Ovidiu II. Această centrală joacă un rol însemnat în ridicarea economică și culturală a Dobrogei, regiune mult neglijiată de regimurile trecute.

Un an mai tîrziu începe să producă energie electrică altă puternică termocentrală, centrala „Steaua Roșie" de la Sîngeorgiu de Pădure. De asemenea în anii aceștia a fost pusă în funcțiune și noua termocentrală de la Comănești.

În ceea ce privește construcția centralelor hidroelectrice se poate vorbi cu mîndrie despre hidrocentrala de la Moroeni, care a fost pusă în funcțiune în anul 1953 și care contribuie de asemenea la alimentarea cu energie electrică a Capitalei.

Puterea nou instalată în decursul ultimilor 5 ani nu rezultă numai de la centralele electrice noi; în foarte numeroase centrale existente puterea instalată a fost mărită prin amplificări.

În urma acestor noi construcții, atît în centralele noi cît și în cele existente, puterea totală instalată a crescut în acești 5 ani cu aproape 75%. Aceasta reprezintă un ritm pronunțat care lasă în urmă atît creșterile anilor anteriori din țara noastră cît și ritmul din țările capitaliste.

Toate aceste victorii ale oamenilor muncii au dat o contribuție de seamă la dezvoltarea industriei grele, baza dezvoltării economiei naționale. Aprovizionarea cu energie electrică fiind asigurată, în acești ani numeroase fabrici noi au intrat în funcțiune iar tehnica nouă s-a folosit mai din plin.

Cea mai mare lucrare a planului de electrificare a țării e hidrocentrala de la Bicaz. La chemarea partidului aici au venit să lucreze mii de tineri brigadieri. Îndrumați de organizația U.T.M. ei au muncit cu mult avînt contribuind la ridicarea viitoarei cetăți a luminii. În scurt timp s-a dezvoltat în munții Moldovei un șantier puternic cu drumuri și căi ferate. Din două părți se lucrează la un tunel cu o lungime de cîțiva kilometri, prin care apele Bistriței vor fi conduse spre puternice turbine și generatoare. Minerii care lucrează la acest tunel s-au angajat să-l străpungă pînă la sfîrșitul anului acesta. De asemenea s-au terminat în mare măsură lucrările pregătitoare care permit începerea ridicării viitorului baraj, în spatele căruia Bistrița va forma un întins lac de acumulare.

Ca urmare a planului de electrificare, sectorul industriei electrotehnice — inexistent în anii regimului burghezo-moșieresc — s-a dezvoltat impetuos. Pentru asigurarea materialului electrotehnic necesar, atît construcției de noi instalații energetice cît și folosirii energiei electrice în industrie, pentru satisfacerea nevoilor de larg consum, au fost create noi fabrici de produse electrotehnice și profilate într-o mare măsură unele întreprinderi existente.

Realizările acestui sector pot fi apreciate prin creșterea masivă a producției sale globale, care se ridică în 1955 la o valoare de 4 ori mai mare decît în anul 1950.

Electrificarea izgonește bezna din viața țărănimii muncitoare. Numărul de sate electrificate în ultimii 5 ani este mult mai mare ca acel al satelor în care energia electrică a fost introdusă înainte în timp de peste 60 de ani.

Toate realizările în domeniul electrificării patriei noastre nu ar fi fost posibile fără ajutorul permanent masiv și multilateral, pe care l-am primit și-l primim din partea Uniunii Sovietice. Începînd de la consultările generale pentru întocmirea planului de electrificare, pentru proiectarea centralelor electrice și fabricilor electrotehnice și pînă la livrarea utilajului de bază și ajutorul dat de specialiștii sovietici la montajul și punerea în funcțiune a instalațiilor, am beneficiat în toate fazele lucrărilor de ajutorul U.R.S.S. Trebuie relevat de asemenea ajutorul dat de Uniunea Sovietică la formarea cadrelor noastre prin posibilitățile acordate muncitorilor, tehnicienilor și studenților noștri de a se forma și perfecționa în fabricile, centralele electrice și instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică.

Acestui ajutor i se alătură din plin cel primit din partea țărilor de democrație populară.

Tineretul patriei noastre și în special utemiștii au arătat că urmează cu destoinicie exemplul dat de glorioșul Comsomol, în înfăptuirea electrificării Țării Sovietice. Pe numeroase șantiere, ca de pildă cel al termocentralei Ovidiu II sau al sectorului tunel de la șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin", încredințate tineretului, brigadierii s-au distins prin eroismul lor, prin muncă de bună calitate realizată în termene scurte.

În decursul ultimilor 5 ani, au fost obținute rezultate însemnate pe drumul electrificării patriei noastre. În a doua etapă a planului de electrificare sînt de îndeplinit sarcini mari. Vor trebui terminate hidrocentralele, liniile de transport precum și stațiile de transformare ale căror lucrări sînt în plină desfășurare pe șantierele respective. În anii următori se vor deschide alte șantiere pentru a mări mai mult puterea instalată, pentru a crește mai mult rețeaua de transport și distribuție a energiei electrice.

Congresul partidului, pe care oamenii muncii îl întîmpină în aceste zile cu un nou avînt în muncă, va deschide căi noi, perspective luminoase dezvoltării economiei naționale.

Tineretul patriei noastre este chemat să dovedească mai departe puternicul său devotament față de partid, luptînd cu și mai mult elan pentru traducerea în viață a politicii sale înțelepte de industrializare a țării, de dezvoltare a bazei electro-energetice a industriei noastre, de îndeplinire a mărețului plan de electrificare a țării.

Cu cincinalul îndeplinit

La sfîrșitul celui de al doilea schimb de lucru din ziua de 24 octombrie, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea au avut bucuria de a închina celui de al 2-lea Congres al Partidului, una dintre cele mai frumoase realizări ale lor: îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor care le-a revenit din planul cincinal. Hărnicia și dragostea pe care muncitorii acestei unități economice le-au depus în activitatea desfășurată în anii cincinalului, au creat posibilitatea ca în prezent fabrica „Solidaritatea" să producă cu 185 la sută mai multă încălțăminte decît în anul 1951.

Aplicînd cu pricepere metoda frunțașului în întrecerea socialistă Nicolae Militaru și datorită celor 780 de inovații și raționalizări introduse în procesul de producție, muncitorii fabricii Solidaritatea au economisit în acești 5 ani piele pentru 120.000 perechi de încălțăminte.

★

În ziua de 24 octombrie, colectivul uzinelor de îngrășăminte chimice „Petru Poni" din regiunea Ploești și-a realizat planul cincinal. Îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal, atît la producția globală cît și pe sortimente se datorește dezvoltării pe care a cunoscut-o această întreprindere în anii cincinalului. Astfel, majoritatea clădirilor au fost reconstruite, s-au ridicat construcții noi și s-a dublat capacitatea instalației de acid sulfuric, care a fost prevăzută cu aparate de măsură și control.

În acest an, producția de îngrășăminte depășește de circa 4 ori pe cea din anul 1951. La secția de fabricare a îngrășămintelor chimice a fost introdus un nou reactor modern de mare capacitate și a fost aplicată o inovație importantă care mărește cu mult productivitatea muncii.

În anii cincinalului s-a început fabricarea pe scară industrială a rengalitei (produs chimic pentru industria textilă), bioxid de sulf lichid pentru industria conservelor și a sintezelor chimice, fosfat disodic pentru industria farmaceutică și altele.

(Agerpres)

Toate forțele pentru grăbirea însămînțărilor!

PRIMELE REZULTATE

Organizîndu-și bine lucrul, colectivele gospodăriilor agricole de stat Buzău, Cilibia, Răducești, Rîfov, Perșinari, Bărbulești, Valea Călugărească și Cornurile au terminat complect însămînțarea grîului, orzului, secarei și borceagului. Succese de seamă au obținut și gospodăriile agricole de stat Movila Vulpei, Stîlpu, Bilciurești și Malu.

Pînă la 20 octombrie în gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești au fost însămînțate 91 la sută din suprafețele planificate.

Paralel cu muncile de însămînțări se desfășoară acțiunea de recoltare a porumbului și culesul viilor. Muncitorii gospodăriilor agricole de stat au recoltat pînă acum aproape 2.000 ha de porumb, realizînd producții de peste 2.000 kg. porumb boabe la hectar. Ei au recoltat de asemenea pînă acum strugurii de pe aproape 50 la sută din suprafața podgoriilor.

167 gospodării agricole colective din regiunea Constanța au terminat însămînțările

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — O sută șaizeci și șapte de gospodării agricole colective din regiunea Constanța au terminat însămînțările pînă la data de 21 octombrie. Cantități însemnate de semințe de grîu, orz și secară au fost semănate pe o suprafață de peste 99.000 ha. Primele gospodării colective care au terminat însămînțările sînt cele din raioanele Feteești și Hîrșova. Ultimele vești sosite organelor regionale, informează că și gospodăria agricolă colectivă „Jiul" din satul Straja din raionul Negru Vodă, gospodăria agricolă colectivă „Victoria din comuna Siliștea, raionul Medgidia, gospodăria agricolă colectivă din satul Vlahi raionul Adam Clisi, au însămînțat suprafețele planificate. Însămînțările de toamnă au mai fost terminate și în 59 de întovărășiri agricole.

Și-au îndeplinit planul campaniei de toamnă

ORAȘUL STALIN.— La 24 octombrie, mecanizatorii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu au raportat îndeplinirea planului campaniei de toamnă.

În prezent, mecanizatorii luptă cu același elan pentru depășirea planului anual.

(Agerpres)

Sînt necesare măsuri urgente

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).— Colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Scheia, raionul Suceava, depun eforturi înzecite pentru a termina la timp lucrările din campania de toamnă. Răspunzînd chemării organizației de partid, membrii gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din această comună au terminat de însămînțat cele 50 hectare cu grîu și secară, pentru care au avut pregătită din timp sămînța necesară, selecționată și tratată.

Nu la fel se întîmplă însă în sectorul individual din comuna Scheia. Aici din totalul de 451 hectare, cîte trebuiau arate și însămînțate, deabia s-au arat 280 hectare pentru însămînțări de toamnă și 23 hectare pentru însămînțări de primăvară. Din acestea, de abia 128 de hectare sînt însămînțate cu grîu și secară. În acest sat sînt mulți tineri, ca Faur Ion, Horicioiu Constantin, care au terminat atît de recoltat cît și de însămînțat. Organizația de bază U.T.M. nu desfășoară însă o largă muncă politică în rîndul țăranilor muncitori, deoarece comitetul raional U.T.M. Suceava nu s-a îngrijit ca atît această organizație, cît și altele, să aibă comitete puternice care să conducă tineretul în munca din campania de toamnă.

Tehnicianul agronom utemist Hariton Octavian, muncește cu multă însuflețire, însă nu este sprijinit de organizația U.T.M. pentru obținerea unor realizări mai mari.

Este necesar ca în comuna Scheia să fie luate măsuri urgente pentru mobilizarea tuturor forțelor în vederea terminării grabnice a lucrărilor din campania de toamnă.

In atenția comitetului raional U. T. M.-Vidra

Dacă-l întrebi pe Vitan Ion, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Comana, raionul Vidra, despre munca dusă de organizația de bază în vederea terminării la timp și în bune condițiuni a lucrărilor din campania agricolă de toamnă, el are să-ți dea date precise. Să nu credeți cumva că cercetează vreun dosar sau vreo situație. Le știe pe toate așa... „din cap". Doar el personal a convocat o adunare generală în care le-a vorbit utemiștilor despre sarcinile mărețe ce le au în campania de toamnă. Apoi, tot el i-a sfătuit să însămînțeze grîul în rînduri încrucișate. Într-un cuvînt, să aplice agrotehnica.

Utemiștii — după cum susține el — l-au înțeles deoarece el a fost primul care „a curățat sămînța, apoi a tratat-o și a însămînțat-o în rînduri încrucișate". Apoi mulți utemiști, printre care Ion Enache, Nicolae Iordache și Dumitru Rizea „au însămînțat grîul în rînduri încrucișate, folosindu-se de mașinile cooperativei".

— Ehei, tovarăși, la noi toate merg bine. Nu muncesc mulți ca noi — a încheiat Vitan.

Un singur fapt umbrește realizările obținute de Vitan Ion. Nimeni din sat în afară de el nu știe nimic despre toate acestea. Nici cooperativa de la care Vitan susține că el și ceilalți amintiți mai sus au închiriat mașini de semănat, nici chiar utemiștii pe care i-a evidențiat că și-ar fi însămînțat grîul în rînduri încrucișate nu știu nimic. Vitan știe însă să mintă. Vorba lui: „Nu sînt mulți ca el".

Totuși Vitan Ion nu-i singur în comună cu asemenea „merite". Mai are un „confrate": utemistul Chipingel Roman, tehnician agronom la punctul agricol din comună.

Întreabă-l la orice oră din zi și din noapte vrei despre situația însămînțărilor. Are să ți-o dea cu precizia unui mecanism care nu greșește niciodată. O face doar cu grijă și cu dragoste în fiecare zi. Să nu-l întrebi cumva despre metodele agrotehnice care se aplică în sat la însămînțatul grîului. Are să-ți răspundă nesigur, ridicînd din umeri:

— Nu știu... Poate se aplică metode agrotehnice cu... Peste cîteva clipe de gîndire, fața i se luminează însă de un zîmbet biruitor.

— Da! Acum nu știu. Diseară voi ști însă. Am să întreb paznicii de cîmp. Ei știu cu siguranță.

Lucrările din campania agricolă de toamnă stau destul de prost în comuna Comana. Așa, de pildă, din cele 300 hectare planificate au fost însămînțate numai 132, iar din 399 de hectare culturi de toamnă au fost recoltate numai 253 hectare pînă la data de 24 octombrie. Și nu-i de mirare acest lucru. Așa se întîmplă acolo unde secretarul organizației de bază U.T.M. în loc să desfășoare în rîndul utemiștilor muncă politică pentru a-i mobiliza în campania de toamnă, în loc să-și recunoască deschis și cinstit lipsurile și să ia măsuri de îndreptare a lor, minte, căutînd să-și fure singur căciula, iar tehnicianul agronom așteaptă să-i comunice paznicii de cîmp dacă se aplică sau nu metodele agrotehnice și în ce stadiu se află muncile din campania agricolă de toamnă. El se mulțumește să fie înregistrator al unor cifre și paznic credincios al unui registru, în loc să meargă în mijlocul țăranilor muncitori pentru a-i sfătui și îndruma să aplice metodele agrotehnice înaintate, explicîndu-le care este timpul cel mai bun pentru însămînțat și recoltat, după specificul satului și ajutîndu-i astfel să obțină o recoltă îmbelșugată.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Pe drumul lui Miciurin

O plăcuță de lemn pe care mîna unui cercetător a scris trei numere și două nume: 33/92/1952, Reinette-Ananas-Pătul. Un hibrid de măr, un pomișor cu portul ridicat, deși nu prea viguros, bine dezvoltat, cu multe caractere, de soi bun și rezistent la boli. Abia de două luni se află în cîmpul de elite, alături de alți frați de-ai lui. Istoria lui a început însă cu cîțiva ani în urmă, în anul 1951, cînd 87 flori ale unui pom din soiul Reinette-Ananas, altoit pe un port-altoi pitic, au fost polenizate artificial cu polen luat de la soiul local Pătul.

Au trecut zile și nopți și alte zile în șir, ploile au spălat praful de pe petale și-au domolit dogoarea razelor de soare, iar seva a urcat din rădăcini spre ramuri și spre frunze. Într-un amurg a nins sub pom mulțime de petale și-n locul lor au rămas cinci mere mici. Din toate cinci doar unul a dovedit că are caractere deosebite, caractere pe care le urmărea cu atîta încordare inginerul Blaja de la stațiunea experimentală pomicolă din Bistrița Năsăudului. Fructul acesta, crescut în punga de tifon, avea pe partea bătută de soare o culoare roșie aprinsă, caracteristică soiului tată, avea forma mai rotundă decît a soiului mamă, era mai dulce. Luase deci de la ambii părinți însușirile cele mai de preț.

Vremea fiind prielnică, fructul a ajuns la maturitate și din el s-au scos 12 seminte hibride care au fost însămînțate separat. Din cei 12 frați, unul a crescut mai bine prezentînd în același timp calități de soi bun și rezistent la boli. Acesta este hibridul care poartă plăcuța cu inscripția 33/92/1952 Reinette-Ananas-Pătul.

Povestea acestui soi nou de măr este, în aparență simplă, însă cîte cercetări migăloase n-au făcut inginerii de la stațiunea experimentală din Bistrița pînă să ajungă aici. În anul întîi de viață, în cîmpul I de experiență, pomișorul a fost supus unor tratamente și observații deosebite. În cîmpul 2 a stat doi ani; alte condiții de sol, de lucrări agrotehnice, alte observații. În sfîrșit acum, în cel de al patrulea an, în cîmpul de elite, inginerul Blaja a observat că hibridul dobîndise într-adevăr caracterele cele mai de preț ale părinților. Frunzele sînt mari, de formă rotundă — ca ale soiului tată (Pătul), au marginile ușor ridicate și sînt așezate pe ramuri în felul caracteristic soiului mamă (Reinette-Ananas). Frunzele, ramurile, ochii vegetativi seamănă și cu un părinte și cu celălalt. Cea mai bună dovadă însă că țelul a fost atins este rezistența hibridului la boli.

Munca este migăloasă, plină de surprize, dar tocmai din această cauză rezultatele obținute produc cercetătorilor o bucurie nețărmurită, o încredere din ce în ce mai mare în reușita și folosele muncii lor Un singur pom necesită attea lucrări, attea observații timp de mai mulți ani. Cîmpurile experimentale ale stațiunii cuprind însă mulți, foarte mulți pomi și arbuști fructiferi. Și fiecare din ei este cercetat, îngrijit, educat într-un mod deosebit. Se face aici o adevărată școală în care „elevii" sînt educați aparte pentru scopul pe care-l urmărește cercetătorul. De cele mai multe ori roadele muncii se văd îndată; alteori însă, după o muncă încordată, experiența nu răspunde problemei studiate și atunci totul trebuie început de la capăt. La o asemenea muncă trebuie pricepere, răbdare, o cunoaștere amănunțită a materialului pentru studiu și încredere.

După rezultatele obținute pînă acum, cercetătorii de la stațiunea experimentală din Bistrița au dovedit că prin perseverență omul poate smulge multe daruri de la natură.

La baza muncii lor stau învățăturile miciuriniste, stă încrederea că „omul poate și trebuie să creeze forme noi de plante, mai bine decît natura".

În stațiune aproape toți inginerii și tehnicienii sînt tineri. Unul din colaboratorii cei mai apropiați ai inginerului Blaja este tînărul inginer horticultor Ioan Ivan. El studiază simburoasele și arbuștii fructiferi. Munca în cîmpurile experimentale îl pasionează. În grădinița de aproximativ 500 m.p., situată la poalele unei plantații, se află leagănul experiențelor din stațiune. De aici au pornit spre cîmpurile de experiență, spre culturile de concurs primii produși ai încrucișărilor miciuriniste. Aci este și acum locul multor experiențe pe care le face inginerul Ivan. Nici nu-ți poți închipui că farcul acela mic, îngrădit cu plasă de sîrmă, poate cuprinde attea specii și soiuri de plante, atîția produși noi.

Inginerul Ivan te poartă de la o tufă la alta, de la un arbust la altul și-ți explică cu răbdare, care și cum sînt părinții, cum arată hibridul, ce însușiri se urmăresc la el și care-i cel mai bun din mai mulți frați.

Printre alte plante, în cîmpul acesta mic se află vreo 35 soiuri de căpșuni din U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R.P.R., cu ajutorul cărora s-au făcut aproximativ 20 de combinații. Una din ele este încrucișarea dintre soiul de cultură „Creasta cocoșului" și Laxton. Au rezultat din această încrucișare mai multe fructe. Dintr-un fruct s-au scos 15 seminte care însămînțate au dat în anul următor 15 plante-frați. Cel mai valoros dintre toți frații s-a dovedit hibridul nr. 1. Are tufa mai viguroasă, fructul a împrumutat caractere de la ambii părinți, iar producția este mult mai mare. Pentru a fi studiat, hibridul se plantează în cîmp, în culturi de orientare, alături de părinții și frații lui. Trece apoi în cultura de concurs împreună cu părinții. Aici, după însușirile pe care le manifestă, se constată dacă el merită să ia locul părinților, să rămînă pe aceeași linie cu ei, sau să dispară. Concursul va avea loc în anul viitor. Atunci planta își va trece examenul și va primi calificativul: „I.C.A.R. nr..."

Alături de căpșuni și mere, la stațiunea experimentală pomicolă din Bistrița se hibridează, se selecționează, se ameliorează peri, cireși, vișini, gutui, nuci, aluni etc. Se creează soiuri noi mai rezistente la boli, la condițiile locale de sol și climă, mai productive. Se desfășoară aici în fiecare zi, în fiecare oră, în orice condiție nouă, o muncă intensă. Condițiile pentru crearea noilor soiuri precum și caracterele plantelor sînt studiate cu minuțiozitate de selecționatori, de biologi, de agrotehnicieni, biochimiști și fitopatologi. Planta trece din mînă în mînă, din laborator în laborator și pe baza rezultatelor obținute la analize se continuă cercetările în vederea atingerii scopului dorit.

La Bistrița cercetătorii luptă cu natura și-i smulg din ce în ce mai multe roade. Mai mult decît attt, cu sprijinul învățăturii miciuriniste ei creează soiuri noi de plante, mai bune decît cele create de natură, soiuri care vor popula în anii viitori grădinile și livezile multor gospodării.

S. NICOLAE

Așa procedează utemiștii

Un tînăr curajos

Utemistul Mihai Ciobanu este un tînăr simplu, care muncește cu rîvnă și ascultă sfaturile tovarășilor lui. Faptele lui sînt obișnuite: munca sa conștiincioasă e la fel ca a zecilor de mii de tineri din patria noastră.

De curînd însă utemistul Mihai Ciobanu a dat dovadă de mult curaj și pe drept cuvînt azi el este numit de tovarășii săi „îndrăzneț".

★

Ploile căzuseră din abundență, iar apele Jiului crescuseră gata să-și iasă din matcă. Cîțiva muncitori printre care și Mihai lucrau de zor pentru a salva de inundație o construcție.

Peste Jiu în apropierea acestei construcții există un podeț de trecere.

O fetiță de 11 ani călca încet pe scîndurile podețului vrînd să treacă de partea cealaltă. La un moment dat, din cauză că podețul era legănat de valuri, fetița își pierdu echilibru și căzu în apă. La țipătul ei, Mihai Ciobanu își părăsi tovarășii și alergă spre pod. Din fugă sări direct în apă. Valurile erau furioase, iar cînd el vru să ridice capul, apa îl acoperi din nou. Totuși, nu s-a dat bătut. A făcut sforțări și a apărut iar deasupra apei. În același timp răsări între valuri și capul fetiței care se zbătea fără putere.

Utemistul Mihai Ciobanu începu să lovească apa cu mai multă îndîrjire. Un minut pierdut, o clipă chiar, putea aduce moartea copilei. Dar el nu s-a lăsat. Ajuns lîngă fetiță o ridică cu o mînă deasupra apei, apoi înotă pînă la craca de salcie ce crescuse pe malul apei. Făcu un ultim efort. Apucă craca și cu ajutorul ei reuși să iasă la mal.

Tovarășii lui, care îl urmăriseră de pe mal, se apropiară de Mihai. Îi luară fetița din brațe, făcîndu-i masaj pînă cînd aceasta se trezi. Utemistul Ciobanu era fericit, fetița trăia.

Corespondent
BENTIN DASCĂLU

O faptă pionierească

La Școala de 7 ani din comuna Belobreșca, raionul Moldova Nouă, învață pioniera Milenovici Nevena.

Într-una din zile, bunica Nevenei a venit la școală și l-a căutat pe tovarășul director: „Aș vrea să vă rog să-i dați voie Nevenei să lipsească vreo 2-3 zile de la școală ca să-mi ajute la culesul porumbului; vedeți, eu sînt bătrînă și mi-ar fi imposibil să-l culeg singură".

Directorul o învoi și Nevena a lipsit prima zi de la școală. Dar acest lucru a neliniștit colectivul de pionieri în mijlocul căruia trăia Nevena. Pionierii din detașamentul III au discutat despre faptul că prietena lor o să rămînă în urmă cu lecțiile dacă va lipsi o perioadă mai lungă. Ce era de făcut atunci? Deodată, una dintre fete a strigat: „Știți ceva? Eu nu de mult am citit o carte în care se arăta cum pionierii sovietici ajută pe cei bătrîni la diferite munci. Ce-ar fi dacă am merge cu toții, împreună cu tovarășa instructoare de detașament Voislava Stoianovici, s-o ajutăm pe Nevena la culesul porumbului?" „Foarte bună idee" — au aprobat ceilalți pionieri.

Imediat după cursuri, pionierii s-au adunat și au mers la bunica Nevenei să-i ajute să culeagă porumbul. Îi creștea inima bunicii cînd vedea că harnicii pionieri muncesc în cîntece și veselie.

Printre pionierii care au muncit entuziast în această acțiune se află tovarășele Stoianovici Stanislava, Ștefanovici Draghisa, Bojici Milena și multe alte asemenea pioniere. Acum ele s-au gîndit să ajute și la culesul viilor de la gospodărie și e sigur că și aici vor avea rezultate frumoase.

Corespondent
BOȘTIOACĂ NISTOR

Luna prieteniei romîno-sovietice

Realizări ale ştiinţei sovietice

Atomul în slujba petroliştilor

Ţiţeiul se găseşte la adîncimi mari, sub straturi de argilă, calcar, gresie.. Sarcina geologilor petrolişti este să pătrundă în aceste straturi şi să dezvăluie tainele lor. Mult timp, aceasta se făcea prin forajul cu extracţie de roci. Acest mod de prospectare necesita mult timp şi mijloace materiale. Mai tîrziu s-au răspîndit metodele geofizice de prospecţiune, bazate pe studiul proprietăţilor fizice ale rocilor, fără extragerea lor la suprafaţă. Geologii petrolişti folosesc în acest scop proprietăţile magnetice ale rocilor, capacitatea lor de a conduce curentul electric, de a propaga şi reflecta undele elastice care iau naştere la explozii şi altele.

Toate aceste metode au însă un neajuns comun: ele nu permit să se efectueze astfel de cercetări în sonde, în care se coboară tuburi de oţel.

De mult timp s-a observat că rocile se deosebesc prin proprietăţile lor radioactive. Se ştie, de exemplu, că stratele de argilă emit radiaţii gamma mai dure decît alte strate. Oamenii de ştiinţă sovietici, în colaborare cu practicienii, au folosit fenomenele de dezintegrare naturală şi artificială a atomilor din care sînt compuse rocile pentru determinarea existenţei ţiţeiului în strate. Astfel a apărut o nouă metodă geofizică de prospectare — carotajul *) radioactiv. La folosirea acestei metode oţelul nu constituie o piedică. Radiaţia gamma trece prin pereţii de oţel ai tuburilor şi ajută la identificarea stratelor pe care le străbate sonda.

La detectarea, cu ajutorul unor aparate sensibile a radiaţiilor radioactive naturale slabe ale rocilor, nu s-a reuşit însă să se deosebească stratele acvifere de cele petrolifere. In acest scop era necesar să se producă o radioactivitate artificială mai intensă a straturilor. Ca rezultat al ultimelor succese ale fizicii nucleare, s-a reuşit să se dobîndească şi acest lucru. Radiaţiile se obţin prin „bombardarea" stratelor cu neutroni. Neutronii sînt produşi într-o mică fiolă metalică în care în urma interacţiunii permanente dintre unele substanţe radioactive ia naştere o reacţie de dezintegrare. Sursa de neutroni ajută pe petrolişti să deosebească stratele petrolifere de cele acvifere.

In industria petroliferă a Uniunii Sovietice se foloseşte pe scară largă poloniul radioactiv pentru prospectarea zăcămintelor de petrol şi gaze.

La sesiunea din iulie a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. care s-a ocupat de problemele ştiinţifice şi tehnice cu privire la utilizarea energiei atomice în scopuri paşnice, s-a arătat că în ultimul cincinal volumul de lucrări efectuate cu folosirea metodelor de prospectare radioactivă la sondele de petrol şi gaze a crescut de multe ori. Prin această metodă au fost cercetate anul trecut peste o mie de sonde. Astfel au fost redate producţiei multe sonde părăsite.

Metodele radioactive de prospectare prezintă multe avantaje în comparaţie cu alte metode. Ele permit să se efectueze cercetări în sonde vechi, permit să se obţină un tablou mai complect al formaţiei geologice. Datele obţinute în urma unei astfel de prospectări nu depind de temperatura şi presiunea din sondă.

Uzina „Neftepribor" din Moscova este una din cele mai mari uzine din ţară care produce aparataj geofizic, inclusiv pentru prospecţiuni radioactive. Inginerii geofiziceni folosind această metodă, iradiază ca şi cu razele X subsolul determinînd zăcămintele de substanţe minerale utile.

...In curtea uzinei stau gata de plecare autobuse cu benzi late galbene şi roşii. Acestea sînt staţii automate mobile de carotaj. Ele pot fi întîlnite deseori la schelele petrolifere din U.R.S.S. şi din ţările de democraţie populară.

Să privim în interiorul autobusului. Pe întreg peretele care desparte interiorul de cabina şoferului este dispus aparatajul şi panoul cu diverse aparate de măsurat şi de înregistrare. Constructorul-şef al uzinei L. I. Pomeranţ scoate dintr-o cutie de lemn un obiect metalic albăstrui, a cărui formă aminteşte un obuz de artilerie sau o torpilă marină.

— Acest obuz nu este o armă, — observă constructorul-şef — ci serveşte petroliştilor.

El deşurubează capacul conic al aparatului şi scoate un şasiu pe care sînt montate piese radio într-o anumită ordine. Contorii de formă lunguiaţă detectează radioactivitatea naturală a rocilor. Dispozitivul electronic amplifică semnalele emise de contori şi le transmite printr-un cablu la suprafaţă, unde indicaţiile date de contor sînt înregistrate pe banda aparatului de autoînregistrare. Aceste înregistrări arată la ce adîncime se află stratul şi care este grosimea lui.

Fiola cu sursa de neutroni se află dedesubtul contorilor şi este despărţită de aceştia printr-un perete de plumb. Acum sursa nu se află în aparatul ce se coboară în sondă. Numai în timpul prospecţiunilor fiola se predă geologilor-petrolişti chiar la baza geofizică.

Sursa de neutroni se păstrează cu grijă într-o cutie de plumb. De fiecare dată după ce aparatul se scoate din sondă, fiola se aşează cu grijă în cutie ferind astfel pe geofizicieni de acţiunea vătămătoare a radiaţiilor radioactive.

— Produsele uzinei noastre au fost expuse la Geneva la Expoziţia Internaţională tehnico-ştiinţifică de utilizare a energiei atomice, în scopuri paşnice, — spune constructorul-şef. — La Geneva au fost expuse două tipuri de aparate: unul cu un diametru de 60 mm. pentru sonde mici de prospectare, altul cu un diametru de 100 mm. pentru sonde cu o adîncime de cîţiva kilometri. Cel de-al doilea tip de aparate permite să se înregistreze simultan atît radiaţia gamma naturală emisă de roci, cît şi cea produsă de neutroni.

Petroliştii sovietici pătrund din ce în ce mai departe în adîncurile pămîntului. Geofizicienii coboară aparatele la adîncimi foarte mari, unde temperatura ajunge la + 150 grade iar presiunea la 600—800 atmosfere.

Colectivul uzinei produce în prezent aparate rezistente la temperaturi înalte şi modernizează pe cele vechi.

Cu ajutorul substanţelor radioactive au fost descoperite noi metode eficace de control automat şi de comandă automată a proceselor tehnologice.

Dintre aparatele elaborate şi produse de industria sovietică pe această bază nivelmetrele radioactive prezintă o importanţă deosebită pentru industria petroliferă. Ele permit să se măsoare şi să se regleze nivelul de separare a două medii: de exemplu, lichid şi gaz, gaz şi corp solid sau friabil. Măsurătoarea se face fără să se pătrundă în interiorul obiectului, ceea ce deosebeşte principial aparatajul radioactiv de aparate de alte tipuri.

Părăsim uzina în momentul în care ies la rînd prin poartă autobuse — staţii de carotaj noi-nouţe, mirosind a vopsea proaspătă. Ele sînt însoţite de privirile celor care le-au creat — inginerii şi muncitorii. Fiecare din ei parcă le-ar ura: „Drum bun! Fie ca atomul să slujească nu războiului, ci binelui omenirii, păcii şi fericirii oamenilor".

MARK KUŞNER

*) Carotaj este un cuvînt francez care înseamnă ghicire, şiretlic.

Petroliştii sovietici îşi împărtăşesc cunoştinţele

Delegaţia de activişti sindicali, tehnicieni şi muncitori din industria petroliferă a Uniunii Sovietice, s-a întors luni după o vizită făcută în ţară, în centrul petrolifer Ploeşti.

Delegaţii petroliştilor sovietici au fost oaspeţii colectivului Trestului nr. 3.

Apoi oaspeţii au vizitat schela Boldeşti. In cadrul convorbirilor pe care le-au purtat cu reprezentanţii muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor, petroliştii sovietici s-au interesat îndeosebi de problemele tehnicii noi, ale productivităţii muncii şi despre condiţiile de muncă şi de trai ale salariaţilor. Totodată, ei au răspuns la numeroase întrebări, împărtăşind petroliştilor de la Boldeşti din bogata experienţă a petroliştilor sovietici, din munca activiştilor sindicali sovietici în unităţile petrolifere.

Simpozion cu prilejul aniversării a 100 ani de la naşterea lui Miciurin

Sub auspiciile Academiei R.P.R., Consiliului central A.S.I.T. şi Societăţii de ştiinţe naturale şi geografice, marţi după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. un simpozion organizat cu prilejul aniversării a 100 de ani de la naşterea savantului sovietic I. V. Miciurin.

In prezidiu au luat loc acad. Gh. Ionescu-Siseşti, membru al Prezidiului Academiei R.P.R., acad. Eugen Macovschi, prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universităţii „C. I. Parhon", prof. Th. Bordelanu, prof. C. C. Georgescu, dr. N. Teodoreanu, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., prof. Nichifor Ceapoiu, laureat al Premiului de Stat şi prof. M. Manoliu.

La simpozion au asistat cercetători ştiinţifici din domeniul agronomiei, profesori şi studenţi ai Institutului agronomic „N. Bălcescu" agronomi şi un numeros public.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Eugen Macovschi.

Prof. univ. N. Sălăgeanu, a prezentat referatul „Principiile biologiei miciuriniste", prof. univ. Nichifor Ceapoiu, a vorbit despre „Realizările miciuriniste în ameliorarea plantelor agricole", prof. Th. Bordelanu a făcut o expunere intitulată „Ştiinţa pomicolă din R.P.R. urmează calea trasată de I. V. Miciurin". Tema referatului prezentat apoi de prof. univ. C. C. Georgescu a fost „Ştiinţa miciurinistă în sprijinul silviculturii din R.P.R.". Despre „Realizările miciuriniste în zootehnia din R.P.R." a vorbit dr. N. Teodoreanu, prof. univ. M. Manoliu a prezentat apoi referatul intitulat „Învăţătura lui I. V. Miciurin, un bun al poporului".

Asistenţa a urmărit cu interes expunerile prezentate.

A avut loc apoi un program artistic la care şi-au dat concursul solişti vocali şi instrumentişti de frunte din Capitală.

Asistenţa a vizitat de asemenea expoziţia documentară deschisă în acelaşi sediu cu prilejul aniversării a 100 de ani de la naşterea marelui savant sovietic I. V. Miciurin.

Recitalul maestrului Igor Oistrach pentru tineret

Tînărul maestru al viorii Igor Oistrach, laureat al Festivalului Tineretului de la Budapesta şi al Concursului internaţional de vioară „Wieniawski" care se află în ţara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a dat marţi la amiază un recital pentru tineretul din Capitală. Sala Ateneului R.P.R. era plină pînă la refuz de mulţimea entuziastă a celor veniţi să-l asculte pe celebrul artist.

Acompaniat la pian cu multă sensibilitate de I. Kolegorskaia, Igor Oistrach a interpretat cu o deosebită măiestrie şi cu un avînt tineresc: Fantezia în do major de Schumann-Kreissler, legenda şi Poloneza de Wieniawski, poemul „Torcătoarea" de Ysaye. Introducere şi Rondo Capricioso de „Saint-Saens.

Aplauzele repetate, entuziasmul cu care asistenţi au reactionat la măiastra interpretare a lui Igor Oistrach a determinat pe artist să mai cînte Rondino pe teme de Beethoven de Kreissler şi Dans ungar nr. 1 de Brahms, care s-au bucurat de acelaşi deosebit succes.

Decada cîntecului şi a dansului

In cadrul Decadei cîntecului şi dansului, organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, marţi seara a avut loc în sala Teatrului Armatei din str. Uranus un spectacol prezentat de ansamblurile Direcţiei regionale C.F.R. Bucureşti şi ale întreprinderii poligrafice nr. 1. Spectacolul a cuprins un frumos program de cîntece şi dansuri romîneşti şi sovietice.

(Agerpres).

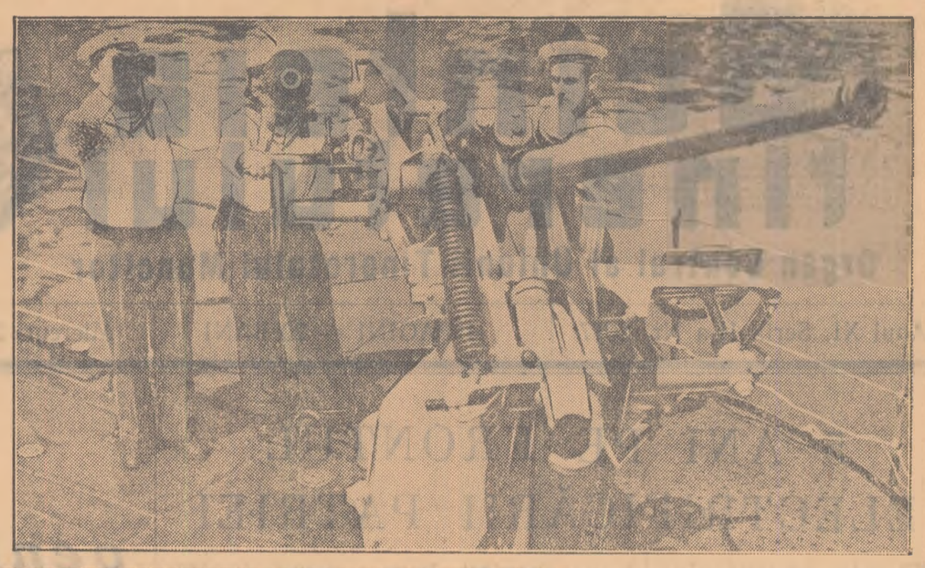

In larg, pe întinsul nemărginit al apelor, departe de ţărmul iubit al patriei, matrozii sînt la posturile lor. Sub îndrumarea comandanţilor, ei nu precupeţesc niciun efort pentru a-şi perfecţiona tot mai mult pregătirea politică şi de luptă.

Succesele asociaţilor din Secueni

Toamna anului 1954. Ruginise frunza viilor de pe coastă, iar pomii îşi schimbaseră haina verde, primăvăratică, cu alta galbenă, în tonul anotimpului. Pe ogoarele comunei Secueni-Bihor, regiunea Oradea, ţăranii muncitori pregăteau recolta anului viitor şi făceau arături pentru însămînţările din primăvară. Cîţiva din ei s-au hotărît, după îndemnul comuniştilor, să înjghebeze o asociaţie simplă de producţie, pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Au fost la început numai 50. N-au apucat însă aceştia să bage plugul în brazdă şi li s-au alăturat alţii. Acum, în asociaţie sînt înscrişi vreo 230 membri, care lucrează împreună peste 88 hectare.

Pregătirea terenului a început de atunci, din toamnă. Locul — pămînt înţelenit pe care l-au arat cu tractoarele S.M.T.-ului la o adîncime de 28-30 cm. In primăvară fiecare asociat şi-a grăpat parcela şi, odată cu aceasta, a împrăştiat şi îngrăşăminte chimice. Intr-o săptămînă tot terenul a fost pregătit pentru însămînţări; o tarla întinsă, netedă, presărată parcă cu grăuncioare de pămînt. Ca buni gospodari, asociaţii se hotărîseră să lucreze pămîntul cît mai bine, să îngrijească cultura după toate regulile ştiinţei ca să scoată producţii ridicate.

Intr-o dimineaţă, cînd petece de întuneric mai dăinuiau încă prin văile din prejur, au început însămînţările. Erau în asociaţie trei maşini de semănat; de ele s-a servit fiecare cînd i-a venit rîndul. Au pornit lucrarea de la un capăt al tarlalei şi s-au oprit la celălalt capăt.

La vreo două săptămîni grăuncioarele de pămînt au început să mişte tainic şi dintre ele au scos capul spre soare nenumărate plăntuţe. Curînd cîmpul a fost brăzdat de şiruri lungi, verzi, care parcă se uneau la capătul tarlalei. Sfecla era încă fragedă, abia fusese rărită, cînd oamenii au observat un atac de purici. Cu prafurile primite de la fabrică i-au distrus. De aici înainte lucrările de întreţinere s-au executat aşa cum scrie la carte; 4-5 praşile, după cum a fost nevoie. Cîţiva, puţini la număr, s-au dovedit mai leneşi şi-au vrut să amîne praşila pentru mai tîrziu. Dar nici Iuliu Barbola, nici Gheorghe Cosma şi nici alţi codaşi n-au putut să stea acasă. I-au antrenat la muncă fruntaşii recoltelor bogate printre care Vasile Balaci, Alexandru Gabor şi alţii, care au fost primii la toate praşilele, la toate muncile.

...Se culege rodul viilor, iar miriştile încep să îmbrace haina cenuşie a brazdelor proaspăt trase. Pe terenurile asociaţiei din Secueni se recoltează sfecla. In medie, s-au scos aproape 26 de mii kilograme sfeclă la hectar, o recoltă bogată care a adus belşug în toate casele ţăranilor muncitori asociaţi.

★

Bokor Francisk bătrînul este preşedintele asociaţiei. De pe 30 ari a recoltat în toamna aceasta 10.400 kg. sfeclă, ceea ce ar însemna vreo 34.000 kg. la hectar. Cînd îl întreabă cineva dacă-i mulţumit de foloasele pe care i le aduce munca din asociaţie, îi răspunde simplu:

— Nu-i nevoie să-ţi spun eu. Uită-te şi dumneata prin ograda şi prin casa mea şi ai să înţelegi singur.

Intr-adevăr, Bokor Francisk are o casă îndestulată. Mare parte din venituri i-au fost aduse de sfecla de zahăr cultivată în asociaţie. Fabrica i-a plătit pe sfeclă vreo 3.000 lei, vreo 80 kg. zahăr gratuit, şi peste 3.000 kg. borhot pentru cantitatea de sfeclă predată. Are două vaci, un cal şi un mînz. Cu borhotul primit de la fabrică, amestecat cu alte furaje pe care le are în gospodărie îşi întreţine vacile şi caii. De bunăseamă că datorită acestei hrane de bună calitate vacile lui îi dau în medie 20 litri lapte pe zi. Tot cu borhot a îngrăşat un porc pe care, valorificîndu-l prin cooperativă, a primit 1730 lei. Dacă faci un calcul simplu al veniturilor pe care i le-a adus sfecla de zahăr cultivată în asociaţie, vezi că ele atîrnă destul de greu în balanţa veniturilor gospodăriei lui Francisk Bokor.

Un alt asociat cu tragere de inimă la muncă este Kondora Francisk. Are 10 copii: cinci utemişti şi cinci neutemişti. „Prichindeii" şi o fată utemistă l-au ajutat mult la lucrările de întreţinere a sfeclei. Prin munca lor, tinerii i-au dat posibilitatea tatălui să recolteze acum în toamnă 12.000 kg. sfeclă de pe 0,40 hectare. Cu banii primiţi de pe sfeclă şi de pe animalele îngrăşate cu borhot şi contractate cu cooperativa, Kondora a cumpărat 8 perechi de încălţăminte pentru copii, o grapă, haine, furaje pentru animale şi alteie. Şi apoi, după cum spune el, cu zahărul a făcut o economie de peste 800 lei. A avut din belşug pentru copii şi pentru nevoile casei.

Acum, după recoltare, după ce s-au văzut roadele ,asociaţii speră să mai primească în curînd în mijlocul lor alţi noi înscrişi. Contractul? Ei, apoi nu te poţi opri din drum atunci cînd acesta te duce spre belşug. Desigur, îl vor mai prelungi.

N. SIMIONESCU

PE URMELE SEZISĂRILOR TRIMISE SPRE REZOLVARE

Reparaţii proaste, răspuns formal şi... cetăţenii aşteaptă...

Locatarii imobilului naţionalizat din strada Aviator Sănătescu nr. 30 raionul I. V. Stalin au cerut organelor de resort să le efectueze reparaţiile necesare la imobilul respectiv.

Acest lucru — ne scrie un corespondent voluntar — s-a petrecut în primele luni ale anului 1954. Cererea a fost aprobată şi într-adevăr în luna noiembrie 1954 sfatul popular I. V. Stalin — Intreprinderea Gospodării, Locuinţe şi Localuri — a adus materialele necesare în strada Aviator Sănătescu nr. 30 (luînd locatarilor cîte o semnătură pentru a confirma sosirea materialelor) şi a început executarea lucrărilor.

Neţiind controlaţi în muncă de către organele în drept, cei care primiseră sarcina să se ocupe cu executarea reparaţiilor la imobilul mai sus amintit, n-au efectuat lucrările prevăzute în deviz, făcînd doar unele reparaţii de mîntuială. Astfel la puţin timp după executare, tencuiala a început să cadă. Acolo unde nu s-au făcut reparaţii s-a distrus şi mai rău din cauza ploilor din primăvara acestui an. In timpul reparaţiilor, din incinta imobilului a dispărut o cantitate importantă de materiale — repartizată pentru repararea acestui imobil. Ele au fost luate de unii salariaţi ai I.G.L.L., raional I. V. Stalin, sub pretextul că „sînt necesare" pentru reparaţii la alte imobile.

La 8 ianuarie 1955 locatarii imobilului respectiv au depus la I.G.L.L. I. V. Stalin o cerere sub nr. 203 în care arătau că reparaţiile au fost executate de către salariaţii I.G.L.L în mod cu totul necorespunzător.

Nu s-a primit nici un răspuns la această cerere ca de altfel nici la cererile din 17.II (nr. 780) şi din 10 martie 1955 (2248).

Se apropie iarna — scrie în continuare corespondentul — şi conducerea I.G.L.L. a raionului I. V. Stalin nu a luat încă măsuri ca imobilul cu pricina să fie reparat.

Acest semnal critic sosit la redacţia ziarului nostru a fost înaintat spre rezolvare organelor competente.

In primele zile ale lunii septembrie a.c. a sosit la redacţie răspunsul de la sfatul popular al Capitalei (direcţia Gospodării, Locuinţe şi Localuri, semnat de tov. director Busuioc şi de Duică Traian, şeful biroului sezisări), care sună cam în felul următor: „I.G.L.L. raionul I. V. Stalin va continua executarea reparaţiilor la imobilul din str. Av. Sănătescu nr. 30 începînd cu data de 1 octombrie a.c."

In răspuns nu se suflă nici un cuvîntel măcar despre cei care au executat lucrările superficial, care au sustras materiale etc., etc.

Tov. Busuioc a promis de fapt în luna septembrie că în scurt timp redacţiei ziarului „Scînteia tineretului" i se vor comunica măsurile luate împotriva celor care au executat superficial lucrările şi şi-au însuşit materiale de construcţii.

Afirmaţiile tov. Busuioc au rămas simple angajamente formale aşa cum formal a rămas de fapt şi răspunsul trimis ziarului în a cărui încheiere se spunea: „Lucrările vor începe la data de 1 octombrie 1955". Dar iată că deşi vom trece pragul lunii noiembrie, lucrările de reparaţii tot n-au început şi locatarii din imobilul din strada Dr. Sănătescu nr. 30 ...aşteaptă.

Ni se semnalează că...

...In comuna Conţeşti, raionul Ineu căminul cultural are doi directori. Cu toate acestea munca culturală în această comună merge foarte slab. Cînd cineva încearcă să ceară o carte de la tov. Catana Semion (care ţine loc de director) acesta se scuză că nu-i poate da deoarece nu a luat încă în primire cărţile. Iar tov. Ţap Victor, directorul titular al acestui cămin „nu are timp" să se ocupe de munca culturală. Are el alte griji: culege prunele din grădina căminului, încasează taxele pentru organizarea reuniunilor etc. Cît priveşte asigurarea desfăşurării reuniunilor şi a festivalurilor artistice, asta ar fi prea multă muncă pentru tov. Ţap Victor. De aspectul căminului cultural se pot spune multe lucruri bineînţeles care însă nu-i pot face nici un fel de cinste directorului şi nici ajutorului său.

Imbunătăţirea muncii culturale în Conţeşti depinde de sfatul popular al raionului Ineu care probabil se va sezisa măcar acum de această situaţie.

Corespondent
CĂTUNA ISTENE

95 de ani de la înfiinţarea Universităţii Al. I. Cuza din Iaşi

de prof. univ. N. I. Popa

La 26 octombrie 1955 se împlinesc 95 de ani de la înfiinţarea Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi. Ctitorită de domnitorul Al. I. Cuza şi de Mihail Kogălniceanu, prima universitate din ţară constituia, la un an după evenimentul istoric din 1859, (Unirea Ţării Romîneşti cu Moldova) un act de o deosebită importanţă.

Universitatea ieşeană continua opera vechii Academii Mihăilene care, cu începere încă din 1835, introdusese în Moldova un învăţămînt de grad superior şcolilor existente anterior. Tot în toamna acestui an vom aniversa cei 120 de ani de la întemeierea acelei instituţii. Fapt semnificativ: sub presiunea burgheziei în ascensiune şi a maselor populare acea şcoală devenea în curînd o pepinieră de cadre necesare orînduirii capitaliste, însufleţite de idei progresiste. Oameni înaintaţi ca Mihail Kogălniceanu, Ion Ghica, M. Flechtenmacher, Dr. I. Cihac, Ion Ionescu de la Brad au luptat pentru promovarea unor idei de înalt patriotism. Academia Mihăileană a ajutat prin cadrele ei didactice la formarea de specialişti activi în diferite sectoare ale vieţii sociale, zeloşi să-şi însuşească ultimele date ale ştiinţei şi să le popularizeze cît mai larg.

Universitatea ieşeană inaugurată la 26 octombrie 1860 de domnitorul Al. I. Cuza, numai cu facultăţile de drept, litere şi ştiinţe (medicina s-a înfiinţat abia în 1879) apărea în condiţii cu totul deosebite. Burghezia devenise îngrijorată de avîntul maselor, pregătind deja monstruoasa coaliţie care avea să frîneze reformele lui Al. I. Cuza şi să-l îndepărteze pe acesta de la tron pentru a aduce în ţară dinastia prusacă. Un număr de intelectuali proveniţi din rîndurile burgheziei au rămas totuşi pe poziţii progresiste, chiar după 1848. Sub influenţa maselor populare ei au adus o însemnată contribuţie la înfăptuirea actului istoric de la 1859, realizarea reformelor democratice ale lui Cuza şi Kogălniceanu, votarea Constituţiei. Filiaţia asta se întinde de la Alecsandri şi Russo pînă la Al. Odobescu şi Haşdeu.

In aceste condiţii universitatea din Iaşi reflectă de la început contradicţiile dintre aceste două categorii de intelectuali aşa de diferit orientaţi; cei situaţi pe o poziţie potrivnică intereselor poporului şi promovării unei adevărate ştiinţe vor avea în curînd în fruntea lor pe Titu Maiorescu, conducătorul „Junimii" şi rector al Universităţii şi grupul situat pe poziţii naţionale şi populare, care însă nu-i omogen, fapt care întăreşte poziţia castei formată în jurul revistei „Convorbiri literare".

Titu Maiorescu în perioada cînd a fost rector avea să imprime în Universitate o linie idealistă, rupînd-o în parte de tradiţiile progresiste moştenite de la Academia Mihăileană. Critica severă adusă mai tîrziu de revista „Contemporanul" unor cursuri plagiate sau pline de greşeli nu făcea decît să constate o tristă realitate.

Pe de altă parte, guvernele unui regim legat de progresele ştiinţei numai în limita intereselor lor de clasă n-au asigurat decît în mică măsură învăţămîntului universitar din Iaşi mijloacele unei munci de creaţie ştiinţifică: laboratoare, biblioteci, utilaj tehnic, clinici. Iată de ce va trebui truda unor profesori ca Gr. Cobîlcescu, P. Poni, Dragomir Hurmuzescu, A. D. Xenopol şi Al. Philippide pentru a se creea condiţiile necesare desfăşurării unei munci cu adevărat ştiinţifice.

Avînd de luptat împotriva practicilor guvernelor burgheze care încercau să transforme Universitatea într-o „feudă" promovînd în conducerea catedrelor elemente lipsite de orice valoare ştiinţifică, precum şi cu mari greutăţi de organizare, profesorii înaintaţi ai universităţii din Iaşi au reuşit să împingă mai departe ştiinţa romînească prin munca lor devotată. Aici s-a creat o şcoală serioasă de fizică pe baze experimentale, cu savanţi ca Dragomir Hurmuzescu, P Bogdan, St. Procopiu, Horia Hulubei şi Şerban Ţiţeica. Şcoala de chimie, pornită de la ideea de valorificare a bogăţiilor ţării printr-o tehnică înaintată, a produs cadre de o deosebită valoare ca Acad. P. Poni, G. Spacu, Radu Cernătescu, C. V. Gheorghiu. Geologii şi mineralogii ieşeni, de la Gr. Cobîlcescu şi I. Simionescu pînă la Mircea Savul au contribuit la cunoaşterea avuţiilor subsolului nostru. Şcoala de naturalişti ieşeni, în frunte cu Paul Bujor şi Dr. N. Leon, a apărat cu succes ideile evoluţionist-darwiniste, într-o vreme de rătăciri obscurantiste. Şcoala matematică de la Iaşi, sub conducerea acad. Al. Myller şi acad. Octav Mayer, a dat elemente valoroase de reputaţie internaţională ca acad. Gh. Vrînceanu, Mendel Haimovici şi alţii. Revista Analele ştiinţifice ale Universităţii din Iaşi, alături de o serie de alte publicaţii, a dus departe peste graniţe prestigiul cercetărilor romîneşti.

Grupul de savanţi format din Dr. I. Cantacuzino, creatorul şcolii romîneşti de bacteriologie, C. I. Parhon, deschizător de drumuri noi în endocrinologie, M. Ciucă, N. Hortolomei şi alţii au adus un aport însemnat la dezvoltarea medicinei romîneşti contribuind în acelaşi timp la ridicarea faimei patriei noastre.

Aceeaşi observaţie se poate face cu privire la dezvoltarea ştiinţelor sociale la Universitatea din Iaşi. Aici s-a resimţit şi mai puternic lupta între „cele două culturi". După o perioadă de şovăiri, din cauza influenţei nefaste a lui Titu Maiorescu în domeniul disciplinelor filozofice, o linie patriotică şi democratică se afirmă în ştiinţele istorice prin activitatea acad. Andrei Oţetea şi alţii; o linie ştiinţifică în filologie, promovată de Al. Philippide şi şcoala lui, ilustrată astăzi de activitatea largă şi susţinută a academicianului Iorgu Iordan.

In domeniul criticii şi al istoriei literare, se dezvoltă o concepţie ştiinţifică despre artă şi literatură, prin G. Ibrăileanu, îndrumătorul efectiv, timp de 33 de ani, al revistei Viaţa Romînească, Mihail Ralea, Octav Botez, G. Călinescu.

In sectorul disciplinelor filozofice era firesc ca influenţa junimistă să se resimtă mai puternic. Şi cu toate acestea, s-au produs şi aici intervenţii de spirit hotărît raţionalist, care readuceau filozofia pe planul vieţii sociale. Publicaţiile ieşene Minerva, Ethos, Insemnări ieşene, cu toate greşelile lor ideologice, au reprezentat totuşi o contribuţie de seamă la adîncirea unor probleme filozofice, abordate pe plan raţionalist şi antimistic. Ele au continuat totodată acea activitate de popularizare a culturii, intrată în tradiţiile ieşene ale secolului trecut, adîncite între 1890—1900.

Tot din Universitatea „Al. I. Cuza" a pornit iniţiativa unui învăţămînt tehnic aplicat, prin secţiile de Chimie tehnologică, Electrotehnică şi Ştiinţe agricole, germeni ai actualului Institut Politehnic şi ai Institutului Agronomic din Iaşi. Ele exprimau nevoia de cadre tehnice necesare noii vieţi industriale.

In anii regimului burghezo-moşieresc Universitatea a profitat doar de „mărinimia" vreunui ministru al Învăţămîntului, profesor ieşean, preocupat să-şi consolideze poziţia electorală prin gesturi de solicitudine. O luptă continuă şi surdă între aceşti exponenţi ai Universităţii stă la baza nenumăratelor transformări suferite în structura facultăţilor ieşene, rămase adesea la discreţia oamenilor politici în trecere. Numai aşa se explică seria de înfiinţări, desfiinţări şi mutări ale secţiilor tehnice din Iaşi, a căror existenţă stîrnea o concurenţă nedorită de alte institute din ţară.

In perioada de fascizare a ţării, cînd curentele huliganice, — naţionalismul şi legionarismul — se întindeau ca o pecingine printre studenţi şi cadre didactice, guvernele burgheze le încurajau şi le cultivau. Ele constituiau o încercare de diversiune de la realităţile luptelor sociale în perspectivă, presimţite şi temute. Numai complicitatea criminală a partidelor istorice explică amploarea luată în Iaşul tradiţiilor progresiste de aceste rătăciri şovine.

Este cu atît mai mare meritul unor profesori şi studenţi ieşeni care au înfruntat cu dîrzenie aceste curente riscîndu-şi pînă şi viaţa, salvînd prestigiul vieţii universitare ieşene şi afirmînd dreptul unei atitudini democratice.

Trebuie să subliniem în chip deosebit aspectul de viaţă social-cetăţenească a multor profesori şi studenţi ieşeni în cursul anilor de tristă amintire dintre cele două războaie. Situaţi pe poziţiile progresiste marcate de Dacia literară, Propăşirea, Romînia literară, Contemporanul, Viaţa romînească şi Insemnări ieşene, aceştia au făcut din Universitate un centru puternic de rezistenţă împotriva oricăror forme ale fascismului. Merită să fie reamintit curajul civic de care au dat dovadă în lupta lor susţinută împotriva naţionalismului nazist, învăţaţi ca C. I. Parhon Paul Bujor, Radu Cernătescu, G. Ibrăileanu, Tr. Bratu, Iorgu Iordan, Octav Botez. Unii au fost atacaţi, loviţi şi prigoniţi. Alţii au suferit ani de condamnare pentru convingerile lor cum a fost acad. P. Constantinescu-Iaşi. Scoaterea lor din învăţămînt, suspendarea de către legionari a revistelor „Viaţa Romînească" şi „Insemnări ieşene", dovedeşte că atitudinea democratică a acestora primejduia acea dezlănţuire huliganică, încurajată faţiş de regimul burghezo-moşieresc. Gruparea tineretului universitar în jurul unei reviste de atitudine antifascistă, ca „Manifest", şi organizarea unor cercuri simpatizante pentru ideologia comunistă au constituit aspecte concrete ale acestei lupte.

De asemenea, prin „Frontul studenţesc democrat", organizaţie înfiinţată şi sprijinită de Partidul Comunist din Romînia, s-a desfăşurat o largă acţiune de stăvilire a fascismului în Universitate.

După 23 August 1944, viaţa studenţilor ieşeni a intrat pe alt făgaş. Intr-o Universitate cu un număr mărit de facultăţi, studenţilor li s-au acordat burse, cantine şi cămine. Corpul didactic veghează de aproape la ridicarea nivelului lor profesional şi ideologic. Exigenţa mereu sporită la examene este justificată de nivelul crescut al grijii pentru formarea unor cadre bine pregătite necesare construcţiei socialiste.

Tineretul universitar din Iaşi are drumul larg deschis pentru cele mai frumoase perspective. Politica de promovare a cadrelor tinere dusă de regimul de democraţie populară dă dreptul oricărui tînăr înzestrat şi muncitor să-şi valorifice imediat capacităţile. Cazul atîtor absolvenţi ai Universităţii noastre încadraţi imediat după examenul de stat ca preparatori, asistenţi, redactori, activişti, bibliotecari, profesori, ilustrează această adevărată cotitură în viaţa Universităţii ieşene.

Universitatea ieşeană, care sărbătoreşte acum cei 95 ani de lupte dîrze pentru apărarea ştiinţei şi democraţiei, oferă tinerilor studenţi un exemplu viu de tradiţii progresiste, preluate şi duse mai departe, în noi condiţii istorice după actul istoric de la 23 August 1944, dar ea le oferă mai ales toate mijloacele prin care, la rîndul lor, să depăşească aceste tradiţii şi să le dezvolte hotărît mai departe, ca oameni de înaltă conştiinţă profesională, înarmaţi cu un simţ ascuţit al răspunderii în viaţa socială.

INFORMAŢII

La invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor ne-a vizitat ţara un grup de activişti sindicali şi muncitori din industria alimentară şi a tutunului din diferite ţări.

Oaspeţii — Ridwan Harijadi (Indonezia) Eva Larson, John Anderson şi Ana Lisa Tilquist (Suedia), Georges Harbre şi Mekael Aboukaled (Liban), Arne Arnesen şi Rolf Petersen (Norvegia) şi Herta Pudlich (R D. Germană) — au vizitat întreprinderi ale industriei alimentare din Capitală, din Oraşul Stalin, Tg. Mureş, Remetea şi au avut convorbiri cu activişti sindicali.

Grupul de activişti sindicali şi muncitori din industria alimentară şi tutunului de peste hotare a părăsit zilele trecute ţara noastră.

★

La invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a sosit în Capitală o delegaţie de activişti sindicali din R.P. Bulgaria în frunte cu Dimităr Trifonov Zilzov, locţiitor al şefului secţiei securităţii muncii din Consiliul Central al Sindicatelor din R.P. Bulgaria.

Oaspeţii vor face în ţara noastră un schimb de experienţă în domeniul protecţiei muncii.

★

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala, plecînd spre Moscova, regizorul francez de cinematograf Louis Daquin, membru în Consiliul Naţional al Asociaţiei Franţa-U.R.S.S., care a participat la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, ca invitat al A.R.L.U.S.-ului.

La plecare, pe aeroport, oaspetele francez a fost salutat de tovarăşii Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., Pavel Constantinescu, director general al Centrului de producţie cinematografică Buftea, regizorii Victor Iliu, Dinu Negreanu şi alţii.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

(Agerpres)

De-a lungul liniilor de înaltă tensiune

Despre electricitate vorbesc manualele şcolare. Anonimă, dar neobosită, ea este pretutindeni, folosind omului zi de zi, secundă cu secundă.

Prin reviste poţi vedea deseori fotografii care arată în prim plan un stîlp metalic al unei linii electrice de înaltă tensiune. Conductorii sprijiniţi pe izolatori trec deasupra unei văi, apoi peste o pădure. Peste pădure: norii albi ai unei veri însorite. Un peisaj din patria noastră...

Cînd un element nou se alătură naturii în mai toată cuprinderea ei, el capătă valoare şi contribuie la alcătuirea unui nou peisaj. Stîlpi şi conductori de înaltă tensiune: un nou peisaj al patriei!

Ai urmărit vreodată, stînd la geamul unui vagon de tren, unde duc liniile purtătoare de energie electrică? Le-ai întîlnit pe Valea Prahovei, le-ai întîlnit călătorind spre Piteşti, spre Iaşi, Sibiu şi Tîrgu Mureş. Şi de te-a împins curiozitatea să le urmăreşti, tot n-ai izbutit să vezi unde duc şi de unde vin. Privite din goana trenului, liniile electrice au stat un timp de-a lungul drumului tău, iar apoi s-au depărtat. Ele au drumurile lor: străbat ţara în lung şi-n lat fără să ţină seama de topografia locului.

Astăzi se împlinesc 5 ani de cînd plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a aprobat raportul asupra planului de electrificare a ţării.

În anii regimului burghezo-moşieresc situaţia alimentării cu energie electrică era nesatisfăcătoare. Cei 600.000 kw. reprezentau o putere mult prea mică faţă de nevoile industriei şi ale populaţiei. După statistici, numai 28,7 la sută din populaţia ţării locuia în localităţi electrificate. Pentru nevoile primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale, puterea de energie electrică disponibilă în anul 1950, era cu totul insuficientă.

Planul de electrificare al ţării, care cuprinde lucrări pentru 10 ani, este parte integrantă a primelor două planuri cincinale. Principalul său obiectiv, instalarea şi punerea în funcţiune de centrale noi şi dezvoltarea celor existente, răspunde tocmai necesităţii dezvoltării industriei, ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Au trecut cinci ani de cînd s-a început înfăptuirea planului de electrificare. Numeroase reţele electrice, dovada unor victorii pe drumul electrificării, s-au întins în lungul şi în latul ţării.

Să pornim de-a lungul acestor linii electrice şi să vedem de unde vin, încotro se duc, ce poartă cu ele, cine sînt slujitorii lor.

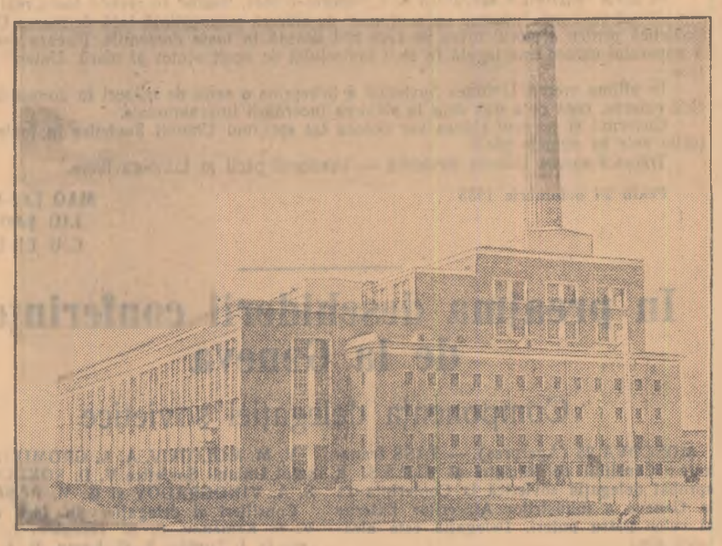

La Singeorgiu de Pădure funcţionează termocentrala Steaua Roşie, ridicată în anii planului de electrificare

Tunelul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz — şantier al tineretului — este un adevărat bulevard subteran

Oameni la aparate

La Doiceşti, vezi mai întîi două coşuri înalte. Apoi un acoperiş lung şi numai după ce ai trecut complect dealul îţi apare termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej".

Clădirea este înaltă, roşie. În faţă, privirea îţi se încurcă în desenul de sîrme, bare şi punţi ce se întretaie şi se unesc. În spate, coşurile poartă steaguri de fum. Mai departe, depozitul de cărbuni. Pentru cazane se foloseşte lignitul, care este adus zilnic de la minele din apropiere. În stive, o tînără ingineră face cîteva sondaje. Cărbunele nu poate fi folosit aşa, ori cum ar fi, în blocuri sau bucăţi mici, sau cu corpuri străine. Şi dacă cărbunele este cercetat şi prelucrat, ce să mai spunem de celelalte: apa, uleiul? Totul este filtrat, purificat, îngrijit. Cazanele, maşinile cer o îngrijire specială. O înaltă tehnicitate este stăpînă aici. Stăpînul suprem este însă omul. El dirijează totul prin contacte şi butoane.

Cei care vin aici cu diverse treburi inginereşti, folosesc o expresie: „Mă duc la Doiceşti, la tineret!" Şeful secţiei cazane spune că 70 la sută din cei de aici sînt tineri, un inginer de la cabinetul tehnic, cum că ar fi 75 la sută, iar inginerul şef al termocentralei ridică procentul la 85. După cum se vede, o statistică precisă nu există, însă la fiecare pas în termocentrală te întîlneşti cu un tînăr. Întrebi de şeful secţiei electrice şi stai de vorbă cu un tînăr. Nu-i dai mai mult de 24 de ani. Îl cauţi pe şeful secţiei chimice şi primeşti explicaţii de la o tînără de 25 ani. Şeful secţiei cazane are şi el tot 25 de ani. Există un schimb numai al tineretului.

Să intrăm în sala de comandă şi să facem cunoştinţa unor tineri.

Maistrul şef de tură este utemistul Circel Vasile. Prietenul său Bănescu Vasile, este electrician secund. Se mişcă încet prin faţa panoului camerei de comandă şi nu-şi vorbesc de fel. Sînt certaţi? Da de unde, dar slăbind cercetarea ochilor electrici, aparatelor de măsurat şi lămpilor roşii, verzi, galbene, te poţi trezi cu o avarie. O avarie poate însemna chiar oprirea alimentării industriei. Şi atunci... războaiele de ţesut s-ar putea opri, granicele sondelor ar putea înceta rotaţiile iar dumneata, aflîndu-te în tramvai cu un bilet de Buzău în buzunar, poate ai pierde trenul. Dar nu te speria: aşa ceva nu se întîmplă. Circel şi cu Bănescu sînt prieteni şi tocmai de aceea nu-şi vorbesc atunci cînd sînt împreună în camera de comandă. Iar vigilenţa omului este întregită de aparatele sensibile. S-a produs o mică defecţiune în termocentrală? Releul declanşează din circuit acea parte a instalaţiei. Inginerul Arcadie Vreme, împreună cu maistrul Pencu Alexandru şi el tot utemişti, pleacă în căutarea defectului.

În sala turbinelor şef de tură este tînărul Ion Pavel. Aici lucrurile par mai simple. Rotorii turbinelor se învîrtesc, generatorii produc. Totuşi fiecare grup are tabloul său cu aparate. Temperatura, turaţia, uleiul, circuitele, aburul — toate au reprezentanţi pe placa panoului.

Alături, în sala cazanelor, panourile sînt şi mai mari. Cazanele înşeşi, au dimensiuni impresionante. În jurul respectabilelor cutii de fier se încolăcesc ţevi, benzi ce transportă cărbune, scări cu balustrade ca la vapoare. Prin ochiuri mici de sticlă poţi privi cum se dezlănţuie injectoarele.

Un document: în anul 1951 în comuna Cojasca este introdus curentul electric. De atunci, în sute şi sute de sate s-a aprins „lampa lui Ilici".

Rateş Gheorghe are 23 de ani. După orele de lucru în schimbul de noapte, dimineaţa, s-a întîlnit cu şeful de secţie.

— Poţi veni Rateş, să faci instructajul?

— Da, tovarăşe inginer.

A plecat în colonie să se odihnească, la ora 11 a fost înapoi, şi-a pregătit instructajul şi la ora 3 l-a ţinut cu tinerii din schimbul II. Apoi a plecat să se culce. La 11 noaptea a intrat din nou în schimb.

Se întîmplă un deranjament la cazane? În zece minute, fără să fie chemaţi, toţi şefii de secţii sînt în sala cazanelor. Poate e nevoie de ajutor...

Odată s-a dat o alarmă falsă. La staţia de păcură manipulantul a făcut o comandă greşită şi camera s-a umplut de abur. Crezînd că a luat foc ceva, manipulantul a strigat. În zece minute 100 de oameni din colonie erau la staţia de păcură. Cînd au pornit-o înapoi, către blocuri, s-a băgat de seamă că mulţi dintre cei veniţi erau în pijamale. Nu s-a rîs de loc.

Dar să mergem mai departe, cititorule. Astfel de oameni găseşti la toate centralele electrice. Să urmărim aşadar liniile de înaltă tensiune.

Energia albă

Iată-ne la Moroeni. Clădirea hidrocentralei, grupul social, şoseaua, conducta forţată, totul pare la început o încremenire de piatră. De piatră este faţada uzinei. De piatră temeliile locuinţelor, postamentul conductei. Numai Ialomiţa dă viaţă, sărind printre bolovani, la vale. Se tîngue? Da, oamenii au despărţit-o în două. O parte au lăsat-o să curgă în voie, iar cealaltă au trecut-o printr-o conductă de oţel. Ialomiţa a dat să iasă afară, forţînd conducta, dar n-a izbutit. În goana turbată spre găsirea unei ieşiri, Ialomiţa din conductă s-a izbit de paletele turbinei. Simţind că dincolo este libertate, le-a împins la o parte. Apoi au venit alte palete şi Ialomiţa le-a împins mereu. Turbina cu paletele sale a prins a învîrti generatorul şi... gata curentul. Aşa s-a aprins primul bec roşu pe panoul de comandă.

Dar nu se poate vorbi, despre nici un bec roşu, în esenţă despre electrificarea patriei fără să ne amintim de ajutorul sovietic. Alături de cel al ţărilor de democraţie populară, el a însemnat un factor principal în electrificarea patriei. La termocentrala Ovidiu, ca şi la Singeorgiu de Pădure, montorii au avut satisfacţia să instaleze cel mai perfecţionat echipament: darul oamenilor sovietici. Dar dacă vorbeşti de darul ţării prietene nu poţi să nu-ţi aminteşti de faptul că pe şantierele electrificării au lucrat şi lucrează specialişti sovietici, maşini sovietice. Mulţi din inginerii care conduc astăzi centralele electrice şi-au făcut studiile în ţara comunismului.

Dacă vrei să vorbeşti cu oamenii de aici, nu prea ai succes. Îl găseşti pe inginerul şef, pe mecanicul din sala maşinilor, găseşti doi tineri în sala de comandă şi atît. Atelierul de întreţinere este închis. Utilajul perfecţionat face posibilă conducerea hidrocentralei aproape automat. De aici şi încremenirea de piatră. Nu sînt zgomote, nu vezi alergînd oameni. Un zumzet uşor, învîrtirea aproape nevăzută a generatorilor şi în transformatori, apoi în conductori aleargă curentul. Uşor, pe nesimţite, fără fum şi zgomote, energia albă se transformă.

Ceea ce te mai impresionează aici este colonia. Cele 15 familii — colectivul de muncă al hidrocentralei — au apartamente confortabile: cîte două camere, bae, bucătărie, radio sau difuzor, telefon.

În colonie trei copii sînt de vîrstă şcolară. Comuna cea mai apropiată le-a trimis învăţătoare. Acum trei copii stau într-o clasă, una din încăperile edificiului social-cultural şi o ascultă pe învăţătoare: a mare de tipar, a mic de mînă...

Liniile care pleacă de la Moroeni merg în jos pe firul apei şi se unesc cu altele. Se ramifică şi iar se unesc.

Am văzut de unde pleacă, să cercetăm acum unde duc liniile de înaltă tensiune.

Cît consumă toate acestea?

La Hunedoara a intrat de curînd în funcţiune prima baterie a uzinei cocsochimice. Aici cocsul se prepară mult mai uşor ca la cocseriile vechi. Cu ajutorul macaralelor, benzilor transportoare şi al morilor, cărbunele este transportat, sfărîmat şi încărcat în baterii. După ardere descărcarea se face tot în mod automat. La gura bateriei uşi masive se ridică şi se lasă, tot prin simple apăsări pe buton. Oare cît curent consumă electromotoarele şi dispozitivele electrice care automatizează acest proces de producţie?

La Reşiţa, unei secţii i se spune „Hala nouă". Toate strungurile nou instalate, rabotezele, maşinile de găurit, frezele au electromotoarele lor. Cîtă energie electrică nu consumă ele!? În Moldova s-a construit o uzină de rulmenţi. Prima în ţară. Dacă pe acolo n-ar fi fost instalate linii electrice... mai puteau fi construite aceste uzine? Nu, căci nici o altă forţă în afara celei electrice n-ar fi pus în mişcare puternicele maşini de strunjit, presat şi şlefuit.

În cadrul planului cincinal se dezvoltă continuu cu precădere, industria grea. Electrificarea, cea care o ajută să se dezvolte, trebuie — aşa cum arată învăţătura leninistă — să meargă cu un pas înaintea el. Au luat fiinţă şi s-au dezvoltat în anii cincinalului industriile de autocamioane, de utilaj petrolifer şi minier şi alte maşini unelte.

Se cere cărămidă pentru construcţii. La Roman s-a construit o fabrică. Cît de anevoioasă şi încetă ar fi munca dacă n-ar exista transportoare şi elevatoare electrice cu care să se încarce cărămizile în cuptoare!

La Filipeştii de Pădure, minerii mai bătrîni pomenesc de troc — albia în care cărbunele era tîrît prin galerii, de picon şi de vagoneţii traşi de cai orbi. Acum în obişnuinţă au intrat cuvinte noi: havator, mecanic de crafer. După cum se ştie, haveza şi craferul sînt acţionate electric.

Ai citit în ziar ştirea ce vestea că la uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin piesele de autocamion se călesc cu ajutorul curentului electric?

Utilajul nou, tehnica nouă, electrificarea, folosite din plin duc la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului cincinal.

Să mergem mai departe.

Te-a apucat noaptea pe drumul din spre Boldeşti. Din coama unui deal, o nemărginire de stele. Întunericul a şters linia orizontului şi cîteva clipe priveşti descumpănit. Nu mai există pămînt? O impresie falsă: stelele de jos sînt becurile electrice de la sonde. Lucrează schimbul de noapte. La sonda tineretului ajungi tocmai cînd brigadierul pune în mişcare granicul. A mişcat de maneta automatului electric. Cîteva clipe mai tîrziu pe toba grănicului se înfăşoară cablul care trage afară garnitura grea de cîteva zeci de tone.

Cînd ai plecat de aici ai observat în apropierea schelei petrolifere, sus pe deal, liniile curentului de înaltă tensiune? Urmăreşte-le din nou şi spre ziuă ai să treci pe lîngă un sat.

Preşedintele sfatului popular, Constantin Deteşeanu, ajutat de Ion Cosma şi Mircea Boghici comunişti ca şi el, au luat iniţiativa să sprijine introducerea curentului electric în satul lor. Vezi acum pe uliţe stîlpi care poartă becuri? Ei bine, fiecare gospodar a dat o mînă de ajutor. Spre seară becurile se vor aprinde.

Şi în casele oamenilor sînt instalate becuri. Şi nu numai aici! La şcoală, cine luminează în orele de seară clasa în care învaţă copiii? Cine face ca aparatul de proiecţie să transpună pe pînză drama lui Romeo şi a Julietei? În institute ce energie este folosită de profesori şi studenţi la experienţele ştiinţifice?

Iată, energia electrică foloseşte pretutindeni. Se cuvine să vorbim puţin şi despre cine o ajută să folosească. La capătul conductorilor electrici se află transformatorii, întrerupătoarele, tablourile de distribuţie, motoarele. Aşa dar...

Un cuvînt despre industria electrotehnică

Se ştie că pînă nu de mult nu se putea citi nici o emblemă romînească pe motoarele sau aparatajul electric. În anii burgheziei la noi nu exista industrie electrotehnică. Astăzi în vitrinele magazinelor electrice vezi aparate de radio cu 4 lungimi de undă, producţie „Electromagnetica". Un colectiv de ingineri şi muncitori de la uzinele „Clement Gottwald" au realizat motorul antigrizutos. Îl găseşti acum în minele de cărbuni. Bine închis, el nu face nici o scînteie, asigurînd securitatea muncii. La această întreprindere lucrează tineri demni de laudă. Utemistul Eparu Nicolae, care conduce o brigadă, cîte raţionalizări şi inovaţii n-a făcut! Printr-o matriţă a simplificat 5—6 operaţii la produsul la care lucrează. Apoi, aici ai să-l cunoşti pe Marin Ştefănescu. Într-o adunare de U.T.M. tinerii l-au ales delegat şi l-au trimis la Festivalul de la Varşovia.

Ţi-a plăcut cum funcţiona sonda electrificată? Echipamentul este în întregime romînesc: „Electroputere", „Clement Gottwald", „Electroaparataj".

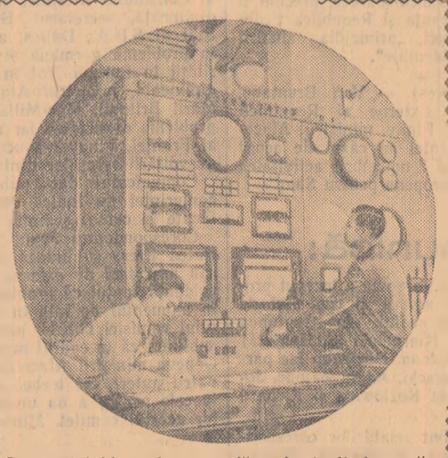

Pe acest tablou de comandă scrie în limba rusă: „Turbogeneratorul nr. 1". Expresii ale ajutorului sovietic sînt prezente în toate lucrările planului de electrificare.

Ai observat la marginea unuia din satele electrificate pe care le-ai vizitat, un fel de cutie mare din fier? E un transformator care reduce înalta tensiune a curentului purtat de conductori, la nevoile becurilor de 120 de volţi. Pe etichetă scrie „Electroputere-Craiova".

Dar asta nu-i totul — ar spune un inginer constructor de transformatori. Industria noastră electrotehnică produce transformatori de forţă pînă la 15.000 kVA. Iată cum sprijină electrificarea... Da, are cu ce se lăuda, dar electrificare înseamnă pătrunderea curentului electric pînă şi în bucătăriile gospodinelor. Ei bine — fiarele electrice de călcat, reşourile, ceainicele, au inscripţii romîneşti.

Produsele sînt variate. Cu toate astea un lucru le este caracteristic: mai toate fabricile acestei industrii au ziduri noi. Dar şi oamenii sînt noi. Majoritatea cadrelor tehnice în domeniul electrotehnic, energetic cît şi al construcţiilor energetice, au fost formate tot în anii aceştia. Dacă consulţi statisticile ministerului de resort afli că în şcolile profesionale organizate pe lîngă întreprinderile de industrie electrotehnică cît şi la cursurile deschise pe marile şantiere, s-au format un mare număr de muncitori electricieni, zidari, bobinatori, tuneliști, instalatori etc. La Craiova s-a înfiinţat o facultate de maşini electrice, iar în Bucureşti la Institutul Politehnic există facultăţi specializate.

★

Ai călătorit de-a lungul multor linii de înaltă tensiune. Te aşteaptă acum muncitorii de la Bicaz şi alte şantiere. Ei se pregătesc să întindă noi linii de înaltă tensiune, să împînzească ţara cu ele. Să mergem pe un şantier şi să vedem cum o fac...

Spiritul şantierului

1951, Ovidiu II, şantier... Îţi aminteşti, tinere cititor? Era iarnă dobrogeană. Vîntul şuera ascuţit, aducînd valuri mari de zăpadă fină, cristalizată. Brigada lui Gheorghe Cematu lucra în partea dreaptă a dealului de piatră. Se perfora în rocă. Temperatura —13 grade sub zero. În jurul celor din brigadă, un vîrtej alb. Aşchie cu aşchie se desprindea piatra.

Cînd la prînz, au ajuns la cantină, firişoarele de ghiaţă de pe puful obrajilor s-au topit.

Şeful de tură i-a anunţat:

— Băieţi, nu mai aşteptaţi să vină schimbul la ora 3! Azi e prea mare viscol şi schimbul II nu mai lucrează.

La ora 5 magazinerul a băgat de seamă că brigada lui Cematu nu înapoiase uneltele. Viscolul micşorase vizibilitatea.

— Ştia-s nebuni, lucrează şi acum.

Nebuni nu, dar erau tineri, iar şantierul era al tineretului.

Parcă în brigada lui Iani Hristotinos, care a lucrat la săpături în şanţuri pline cu apă, nu erau tot utemişti?! Comunişti ca Urban Constantin, specialişti sovietici ca Stratilco, au îndrumat bine munca acestor tineri.

Îţi aminteşti, s-a muncit prin viscol, ploaie, vînt şi praf.

Şi apoi, momentul solemn. A venit într-o duminică. Era 3 august 1952 orele 12. În trupul cazanului neclintit într-un calm aparent, ţevi supraîncălzite transformau apa în aburi. Turbina şi generatorul aveau turaţia maximă. În camera de comandă, inginerii, constructorii, montorii aşteptau calmi.

Aşteptarea s-a prelungit pînă la 8 seara. Unii aveau boabe de sudoare pe frunte şi doar nu lucrau nimic.

Inginerul sovietic Ivanov a manevrat excitatricele. S-a dat curent. Acele aparatelor au săltat.

— Constanţa, intrăm în circuit.

S-a împins un buton. O lampă roşie s-a aprins. Întrerupătorul anclanşează. Ridicat de transformator la o tensiune înaltă, curentul a pornit în noapte pe cablurile electrice...

★

1955, undeva în creer de munte... Te întîmpină întîi un peisaj variat. Un rîu se rostogoleşte printre bolovani mari, mugind. Întîlneşte o stîncă, o sapă la bază, dar pînă la urmă o ocoleşte întorcîndu-se la 90 de grade. Apoi izbucneşte la vale mai furtos. Defileul e cînd stîncos, cînd năpădit de o vegetaţie bogată. În alte locuri apar dumbrăvi minunate. Iarba e catifelată, miroase, te îndeamnă la odihnă. Apoi deodată dai de un loc ce-ţi obosește retina cu liniile şi culorile aspre ale bolovanilor. Ce năbădăios este rîul acesta! Dar ajungînd la şantier vezi clădirea hidrocentralei construită chiar pe vad. Unde-i rîul? Şeful şantierului te lămureşte.

— I s-a construit o albie nouă. Acum merge prin munte. În vadul lui stîncos a fost ridicată uzina.

În stînga uzinei: conducta forţată. Coboară tocmai din vîrful muntelui. Acolo sus e castelul de presiune: un trunchi de con din beton, gol pe dinăuntru şi întors cu baza mică în jos de te minunezi cum de nu se prăbuşeşte. Îi faci cunoştinţa lui Ion Oancea, electrician de întreţinere. Cocoţat la 22 de metri, instalează o lampă electrică pentru schimbul de noapte. Utemistul Tudor Niculae e şeful echipei care betonează, armează şi torcretează. Îl vezi urcînd scara de fier a castelului. E grăbit. Grăbit e şi inginerul Tîrnoveanu: vrea să ia cît mai repede în primire hidrocentrala... Zilele acestea inginerul de la electromontaj i-a făcut o mare bucurie: i-a arătat în sala maşinilor o staţie provizorie de pompare.

— Pînă va fi gata conducta noi să băgăm apă în turbine. Le facem rodajul. Cînd e gata conducta, scoatem staţia afară şi dăm drumul uzinei în plin!

La lacul de acumulare îl găseşti pe maistrul Crişan Ambrozie. Are vreo 60 de ani, mustăţi şi sprîncene stufoase şi o pălărie ce-i acoperă începutul de chelie. „Omul acesta are un simţ tehnic desăvîrşit — îţi spune inginerul sectorului. S-a pierdut cu el un mare inginer".

La începerea galeriei, golirea de fund, topometrii au măsurat şi au fixat locul. Apoi au venit mineri să treacă la excavat. Maistrul Crişan uitîndu-se de pe malul apei, le-a strigat să se oprească. Măsurătoarea e greşită cu 30 de centimetri! Inginerul a încuviinţat o nouă măsurătoare. Aşa era, cu 30 de centimetri mai sus!

Altădată — tot alţii îţi povestesc despre el — se înfundase galeria de golire de fund cu lemne aduse de rîu. Primejdie mare: va trece apa peste batardou, va inunda colonia! Au venit scafandrii. Lucrau însă prea încet, iar apa creştea. Maistrul Crişan şi-a îndesat pălăria pe-o ureche şi a intrat pe la celălalt capăt în galeria de golire. A pus dinamită lemnelor, a dat foc fitilului şi a ieşit afară. Cîteva secunde dacă întîrzia, ar fi fost măturat de torentul de apă ce a izbucnit în urma exploziei.

Jos, la hidrocentrală se povesteşte o întîmplare din timpul verii trecute. Ploua de săptămîni în şir iar rîul se umflase aducînd buşteni mari. Într-o noapte în tabără s-a dat alarma. La sunetul de toacă au alergat maiştri, lucrători, ingineri. La gura canalului de deviere, unde era pericolul cel mai mare s-a format o echipă de dirijare a buştenilor: secretarul de partid, inginerul şef, normatorul, 5 muncitori şi încă alţi doi ingineri. Pe beznă cumplită au lucrat ore în şir. Au fost bătuţi toată noaptea de ploale şi vînt dar au salvat uzina. Dacă buştenii s-ar fi strîns la gura canalului astupîndu-l, apa ar fi trecut peste platformă inundînd staţia de transformare şi clădirea uzinei.

Şi dacă inginerul şef îţi spune „la noi există un spirit al şantierului", te gîndeşti neapărat la toate acestea: inundaţia, maistrul Crişan, inginerul de la electromontaj.

Înainte de a pleca observi că de pe creasta muntelui, la vale, se întinde linia electrică de înaltă tensiune. Îţi zici: mai lipseşte doar legătura cu transformatorul.

Viitor cu milioane de kilowaţi

Şi ultima călătorie s-o facem la Bicaz, principala lucrare a planului de electrificare. Aici ai vechi cunoştinţe. Îţi aminteşti de Potşa Gheza şi Bunea Nicolae? I-a calificat Mălăncioiu ca mineri. Şeful de lucrări pe care l-ai văzut astăzi în balastrieră seamănă cu Potşa. E chiar el, îţi se răspunde.

Şi cîţi alţi brigadieri... mii. Au venit de prin toate părţile patriei şi întocmai ca la Ovidiu, cinstind faptul că lucrează pe un şantier al tineretului, au efectuat lucrările grele de început. Organizaţia U.T.M. i-a însufleţit, comuniştii le-au dat cele dintîi exemple. Îţi aminteşti de comunistul Catrinoiu care împreună cu echipa de mecanici a montat, fără să aştepte venirea specialiştilor, cele trei excavatoare?

Astăzi găseşti şantierul mult schimbat. Brigadierii s-au calificat şi lucrează ca mineri, mecanici etc. La baraj în groapa batardoului se fac sondajele definitive. Sus pe mal, în stînga, se înalţă braţul macaralei funicular. Cu o linie de oţel ea va lega cei doi munţi, turnînd dintr-o dată tone întregi de beton în cofrajul barajului. Fabrica de beton se întinde şi ea tot pe malul stîng. Cînd se va începe turnarea barajului, betonul trebuie preparat în cantităţi uriaşe.

Iar tunelul — aici nici nu mai recunoşti locul — este aproape străpuns. Cele două echipe care lucrează la străpungerea lui numără zilele care au mai rămas. Angajamentul întrecerii lor e să se întîlnească în munte pînă la sfîrşitul anului.

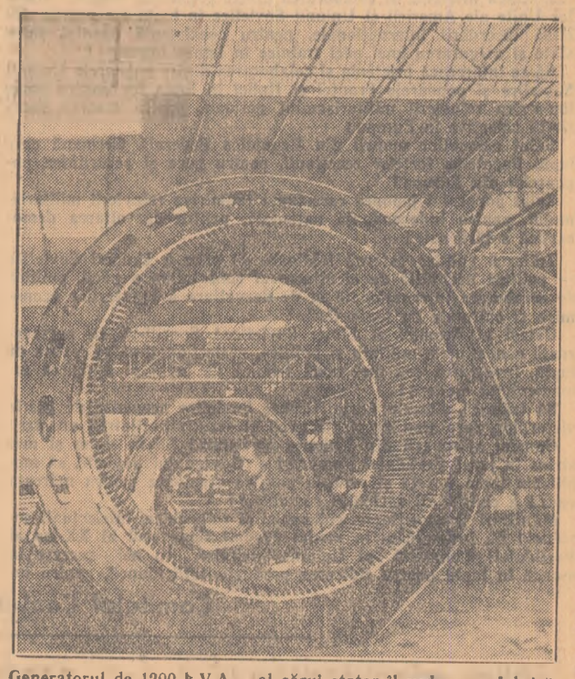

Generatorul de 1200 k.V.A., al cărui stator îl vedem, se fabrică la „Electroputere"-Craiova

Astăzi Bicazul este un furnicar. Pe şoseaua nouă circulă alături de autocamioane basculante, limuzine noi. Priveşti la instalaţii de fabrici automate, excavatoare, schele înalte, fundaţii de beton, blocuri muncitoreşti, clădirea unui teatru. Aproape că te rătăceşti printre şirurile de vagoane ce transportă pămîntul excavat şi benzile trasportoare lungi din vadul rîului pînă la intrarea în tunel. Priveşti muntele tăiat pînă în inimă şi îţi dai seama de forţa omului care este stăpîn aici, pune totul în mişcare şi face ca uriaşul mecanism al construcţiei să funcţioneze ca un ceasornic.

Aşa, aici, între aceste mecanisme omul făureşte viitorul. Un viitor grandios cu milioane de kilowaţi.

★

Oamenii muncii se pregătesc să întîmpine Congresul Partidului, cu gînduri de bucurie şi încredere. Acolo se vor dezbate directivele cu privire la cel de-al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale. Următoarea etapă a planului de electrificare corespunde anilor celui de al 2-lea plan cincinal.

Una din lucrările din tinereţe — visase fără a ţine seama de ce îl înconjura — a profesorului inginer Dimitrie Leonida, a fost proiectul unei hidrocentrale pe apa Bistriţei. În ţara noastră, astăzi, nu numai că poţi să visezi cu certitudinea îndeplinirii visului; nu numai că la Bicaz se îngrădeşte viitorul lac de acumulare şi se străpunge muntele — nu numai atît. Spre sfîrşitul lunii aprilie un comunicat vestea că sprijinul multilateral pe care ţara noastră l-a primit din partea Uniunii Sovietice se lărgeşte prin acordarea de ajutor tehnico-ştiinţific în domeniul producerii de energie atomică în scopuri paşnice.

Alături de folosirea apelor, cărbunelui, gazelor, energia atomică ne va ajuta la construirea grandiosului viitor, cel cu milioane de kilowaţi.

V. CONSTANTINESCU

Chemările Comitetului Central al P. C. U. S. cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite chemările Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Oameni ai muncii din toate țările! Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt! Intăriți unitatea popoarelor în lupta pentru pace!

Salut frățesc tuturor popoarelor care luptă pentru pace, pentru democrație, pentru socialism!

Luptători pentru pace din toate țările! Stringeți rîndurile puternicului front al apărătorilor păcii împotriva ațîțătorilor la un nou război, atrageți la el mase populare cît mai largi, fiți vigilenți față de uneltirile dușmanilor păcii! Mai sus steagul luptei pentru pace și colaborare pașnică între popoare!

Oameni ai muncii din toate țările! Luptați pentru reducerea armamentelor! Cereți interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă! Energia atomică să fie pusă în slujba cauzei păcii și progresului omenirii!

Pentru o pace trainică și securitate colectivă pentru toate popoarele europene!

Oameni ai muncii din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară! Intăriți neîncetat forța lagărului socialismului și democrației — bastion invincibil al păcii, dezvoltați și întăriți prietenia și colaborarea frățească între popoarele țărilor noastre!

Salut frățesc oamenilor muncii din țările de democrație populară: Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Romînia, Albania, Republica Populară Mongolă, care luptă cu abnegație pentru avîntul continuu al economiei naționale și culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării maselor populare, pentru pace și construirea socialismului!

Salut frățesc marelui popor chinez care luptă cu succes pentru îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, pentru industrializarea țării și cooperativizarea agriculturii, pentru construirea bazelor socialismului! Trăiască Republica Populară Chineză — mare putere mondială!

Să trăiască și să înflorească prietenia de nezdruncinat și colaborarea dintre popoarele sovietic și chinez — puternic factor al păcii în întreaga lume!

Salut frățesc eroicului popor al Republicii Populare Democrate Coreene, care luptă pentru refacerea și dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru pace, pentru unificarea națională a Coreei pe baze democratice!

Salut frățesc eroicului popor al Republicii Democrate Vietnam, care luptă pentru refacerea economiei naționale, pentru pace, pentru unificarea națională a Vietnamului pe baze democratice!

Trăiască Republica Democrată Germană — bastionul forțelor iubitoare de pace din întreaga Germanie, care luptă împotriva reînvierii militarismului, pentru unificarea patriei lor pe baze pașnice, democratice!

Să trăiască și să se dezvolte prietenia și colaborarea dintre popoarele german și sovietic!

Salut popoarelor Republicii Populare Federative Iugoslavia! Să se întărească și să înflorească prietenia și colaborarea frățească dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei!

Să se întărească și să înflorească prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică și Republica Finlandeză, bazate pe egalitate în drepturi, încredere și respectul reciproc al popoarelor!

Poporul sovietic salută tratatul cu privire la restabilirea unei Austrii independente și democrate! Să se întărească și să se dezvolte relațiile de prietenie dintre popoarele Austriei și Uniunii Sovietice în interesul unei păci trainice în Europa!

Salut marelui popor indian! Să se întărească și să se dezvolte prietenia și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și Indiei, spre binele păcii în întreaga lume!

Salut popoarelor din țările coloniale și dependente, care luptă împotriva jugului imperialist, pentru libertatea și independența lor națională!

Trăiască prietenia și colaborarea dintre popoarele Angliei, Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice în lupta lor pentru slăbirea încordării internaționale, pentru coexistență pașnică între state și asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă!

Să se întărească prietenia și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și popoarele Franței și Italiei în lupta lor pentru pace, împotriva reînvierii militarismului german, pentru crearea securității colective în Europa!

Salut oamenilor muncii din Republica Federală Germană care luptă împotriva forțelor reacțiunii, pentru pace și securitatea popoarelor din Europa!

Salut poporului japonez care luptă împotriva reînvierii militarismului, pentru independență națională, pentru dezvoltarea democratică a țării sale!

Trăiască politica externă iubitoare de pace a Uniunii Sovietice — politică neclintită de menținere și consolidare a păcii, politică de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor economice și culturale cu toate țările!

Ostași ai Armatei și Flotei Sovietice! Sporiți-vă cu perseverență cunoștințele militare și politice, perfecționați-vă măiestria de luptă, însușiți-vă cea mai nouă tehnică de luptă și mînuirea armamentului modern!

Să trăiască vitezele Forțe Armate Sovietice acoperite de gloria victoriilor, care stau de strajă păcii și securității Patriei noastre!

Oameni ai muncii din Uniunea Sovietică! Să ne unim și mai strîns în jurul Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, să mobilizăm toate forțele și energia noastră creatoare pentru măreața cauză a construirii societății comuniste!

Muncitori și muncitoare, colhoznici și colhoznice, intelectuali sovietici! Să întîmpinăm în modul cuvenit Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu noi succese în muncă în lupta pentru ridicarea productivității muncii, pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de stat, pentru un nou și puternic avînt al economiei naționale!

Să trăiască și să se întărească alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, sub conducerea clasei muncitoare — temelia de nezdruncinat a orînduirii sovietice!

Să trăiască și să înflorească prietenia frățească dintre popoarele Uniunii Sovietice — izvor de forță și putere a statului nostru socialist multinațional!

Oameni ai muncii din Uniunea Sovietică! Aplicați cu perseverență în viață politica Partidului și Guvernului îndreptată spre dezvoltarea cu precădere a industriei grele, baza avîntului continuu al întregii economii naționale, a ridicării bunăstării materiale și culturale a poporului, a întăririi forței și securității patriei noastre!

Lucrători din industria socialistă! Luptați pentru progresul tehnic, introduceți în producție realizările științei și tehnicii naționale și străine, experiența înaintată a întreprinderilor! Ridicați prin toate mijloacele nivelul de mecanizare și automatizare a proceselor de producție! Desfășurați întrecerea socialistă a întregului popor pentru ridicarea continuă a productivității muncii!

Să asigurăm un nou și puternic avînt al industriei!

Lucrători din industria socialistă! Luptați pentru îndeplinirea cu succes a planului de producție la toți indicii, asigurați munca ritmică a fiecărei întreprinderi! Intăriți prin toate mijloacele disciplina în muncă! Imbunătățiți calitatea și reduceți prețul de cost al producției!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresează de asemenea chemări muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din industria cărbunelui, petrolului, energetică, metalurgică, de construcții de mașini, electrotehnică și radiotehnică, chimică, de construcții, a materialelor de construcții, forestieră, a hîrtiei și de prelucrare a lemnului, a mărfurilor de larg consum, a mărfurilor alimentare și de produse de carne și lactate și din industria peștelui. Sînt de asemenea adresate chemări colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri și specialiștilor din agricultură, lucrătorilor din industria locală și din cooperația meșteșugărească, din comerțul de stat și cooperatist, din transportul feroviar, din flota maritimă și fluvială, din transportul auto și rutier și din telecomunicații.

Sînt adresate apoi următoarele chemări:

Lucrători din instituțiile sovietice! Perfecționați munca aparatului de stat, stîrpiți birocratismul și tărăgănelile! Dovediți o atitudine plină de atenție față de cerințele și nevoile oamenilor muncii! Luptați pentru întărirea disciplinei de stat și respectarea strictă a legalității socialiste! Să obținem ieftinirea aparatului de stat și întărirea continuă a legăturilor lui cu masele!

Lucrători din instituțiile de cercetări științifice și din școlile superioare! Faceți să progreseze știința sovietică, ridicați rolul științei în progresul tehnic al țării noastre! Dezvoltați critica lipsurilor în munca științifică! Imbunătățiți pregătirea specialiștilor!

Oameni ai literaturii și artei! Luptați pentru un înalt nivel ideologic al literaturii și artei, perfecționați neobosit măiestria voastră artistică! Creați opere demne de marele nostru popor!

Lucrători din învățămîntul public! Ridicați calitatea învățămîntului și educației copiilor, luptați pentru politehnizarea școlii! Educați copiii în spiritul dragostei și devotamentului față de Patria Sovietică, al prieteniei între popoare! Educați cetățeni multilateral dezvoltați, culți și harnici ai societății socialiste, constructori activi ai comunismului!

Lucrători din medicină! Imbunătățiți și dezvoltați ocrotirea sănătății publice, ridicați nivelul muncii instituțiilor medicale și sanitare! Puneți în practică realizările științei medicale!

Sindicate sovietice! Desfășurați mai larg întrecerea socialistă pentru sporirea productivității muncii, pentru îndeplinirea și depășirea planurilor economiei naționale! Popularizați experiența inovatorilor în producție! Manifestați o grijă deosebită pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al muncitorilor și funcționarilor!

Trăiască sindicatele sovietice — școală a comunismului!

Femei sovietice! Luptați pentru a obține noi succese în toate domeniile economiei naționale, științei și culturii, în opera nobilă de educare a copiilor spre binele și fericirea poporului sovietic!

Trăiască femeile sovietice — constructoare active ale comunismului!

Trăiască Uniunea Tineretului Comunist Leninist din Uniunea Sovietică — detașamentul înaintat al tinerilor constructori ai comunismului, organizatorul tineretului sovietic, ajutor activ și rezervă a Partidului Comunist!

Tineri și tinere, gloriosul nostru tineret sovietic! Participați mai activ la construcția economică și culturală, la întreaga viață social-politică a țării! Studiați cu perseverență realizările științei și tehnicii înaintate, însușiți-vă cunoștințe în domeniul producției industriale și agricole! Fiți dîrji și curajoși în lupta pentru victoria măreței cauze a comunismului în țara noastră!

Pionieri și școlari! Insușiți-vă cunoștințele cu dîrzenie și perseverență! Fiți harnici și disciplinați, luptați pentru a obține succese în învățătură!

Comuniști și comsomoliști! Insușiți-vă cu perseverență teoria marxist-leninistă, fiți în avangarda luptătorilor pentru avîntul continuu al industriei și agriculturii noastre socialiste, pentru progresul tehnic în economia națională, pentru o creștere neîncetată a bunăstării poporului sovietic, pentru construirea comunismului în U.R.S.S.!

Trăiască Marea Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste — citadela prieteniei și gloriei popoarelor țării noastre, bastionul de neclintit al păcii în întreaga lume!

Trăiască marele popor sovietic — constructorul comunismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice marea forță însuflețitoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin sub conducerea Partidului Comunist — înainte, spre victoria comunismului!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

TELEGRAMĂ

Tovarășului K. E. VOROȘILOV Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarășului N. A. BULGANIN Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Tovarășului V. M. MOLOTOV Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Felicitările dvs. cu ocazia celei de a 6-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze au prilejuit o mare însuflețire pentru noi și pentru poporul țării noastre, fapt pentru care vă mulțumim sincer dvs. și poporului sovietic.

In zilele fericite ale sărbătorii sale, poporul chinez, trecînd în revistă toate realizările din ultimii șase ani, încearcă un sentiment de sinceră recunoștință față de marea Uniune Sovietică pentru ajutorul uriaș pe care ni-l acordă în toate domeniile. Fiecare realizare a poporului chinez este legată în mod indisolubil de acest ajutor al marii Uniuni Sovietice.

In ultima vreme, Uniunea Sovietică a întreprins o serie de măsuri în domeniul politicii externe, ceea ce a dus deja la slăbirea încordării internaționale.

Guvernul și poporul chinez vor acorda tot sprijinul Uniunii Sovietice în toate eforturile sale în numele păcii.

Trăiască marea Uniune Sovietică — bastionul păcii în întreaga lume.

Pekin 24 octombrie 1955

MAO ȚZE-DUN
LIU ȘAO-ȚI
CIU EN-LAI

In preajma deschiderii conferinței de la Geneva

Componența delegației sovietice

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a aprobat delegația sovietică la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Delegația este alcătuită din:

V. M. MOLOTOV, A. A. GROMIKO, mareșalul Uniunii Sovietice V. D. SOKOLOVSKI, S. A. VINOGRADOV și G. M. PUȘKIN.

Consilieri ai delegației au fost numiți: V. S. Kemenov, S. K. Țarapkin, L. F. Ilicev, G. I. Tunkin, S. G. Lapin, N. I. Ceklin.

In drum spre Geneva, delegația sovietică s-a oprit la Berlin

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 25 octombrie a părăsit Moscova plecînd cu avionul la Geneva pentru a lua parte la Conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, delegația sovietică în frunte cu V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

★

BERLIN 25 (Agerpres). — TASS

La 25 octombrie a sosit la Berlin în drum spre Geneva delegația sovietică la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri în frunte cu V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. Impreună cu V. M. Molotov au sosit membrii delegației — V. D. Sokolovski, mareșal al Uniunii Sovietice și A. A. Gromîko prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Pe aeroportul Schönefeld din Berlin delegația sovietică a fost întîmpinată de J. Dieckmann, președintele Prezidiului Camerei populare a Republicii Democrate Germane, O. Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, W. Ulbricht prim-secretar al Comitetului Central al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, W Stoph, L. Bolz, P. Scholtz vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin, E. Correns președintele prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, membrii guvernului și prezidiului Camerei populare a Republicii Democrate Germane, reprezentanți ai vieții publice.

Pe aeroportul pavoazat cu drapelele de stat ale U.R.S.S. și Republicii Democrate Germane era aliniată o gardă de onoare a poliției populare și au fost executate imnurile de stat al Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane.

Delegația sovietică a fost salutată de primul ministru Otto Grotewohl. El a mulțumit pentru eforturile Uniunii Sovietice îndreptate spre întărirea păcii și securității popoarelor, spre realizarea reunificării Germaniei pe baze pașnice și democratice.

V. M. Molotov a rostit pe aeroport o scurtă cuvîntare de salut.

Cuvîntarea de salut a lui V. M. Molotov

Tovarășe prim ministru, dragi tovarăși și prieteni,

In numele delegației Uniunii Sovietice care pleacă la Geneva pentru a lua parte la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, vă transmit un salut cordial dvs. și tuturor locuitorilor Berlinului.

Intre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană s-au statornicit relații trainice de prietenie. Tratatul cu privire la relațiile dintre statele noastre care a intrat recent în vigoare constituie o bază pentru dezvoltarea continuă a prieteniei frățești și a colaborării dintre popoarele țărilor noastre și va contribui la reglementarea pașnică a problemei germane.

Normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană corespunde de asemenea acestor țeluri. Asigurarea păcii și securității este sarcina principală a tuturor popoarelor Europei. Pe această cale poporul german va obține restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Sperăm sincer că conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe va contribui la destinderea continuă a încordării internaționale și va îndreptăți speranțele popoarelor care năzuiesc spre pace și securitate.

Ingăduiți-mi să vă urez dvs. și tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană succese continue în construirea vieții noi, în lupta pentru unitatea națională și pentru ca Germania să ocupe locul ce i se cuvine în familia popoarelor iubitoare de pace din Europa.

Schimb de păreri în problema germană

BERLIN 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 octombrie președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck a primit la reședința sa din Palatul Niederschönhausen pe V. M. Molotov prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La primire au fost de față membrii delegației sovietice la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — V. D. Sokolovski, mareșal al Uniunii Sovietice, A. A. Gromîko prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și G. M. Pușkin ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. D. Germană.

Din partea R. D. Germane la primire au fost de față O. Grotewohl primul ministru al Republicii Democrate Germane, W. Ulbricht vicepreședinte al Consiliului de miniștri al R. D. Germane, L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane. In cadrul primirii care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială a avut loc un schimb de păreri în problemele legate de apropiata conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri de la Geneva. Convorbirea a vădit comunitatea de păreri a guvernului U.R.S.S. și guvernului R. D. Germane atît în problema asigurării securității în Europa cît și în problema germană.

Sesiunea de la Paris a Consiliului blocului Atlantic

PARIS 25 (Agerpres). — La 25 octombrie a avut loc la Paris o sesiune a Consiliului blocului Atlantic în cadrul căreia miniștrii de externe ai S.U.A., Angliei și Franței au prezentat poziția pe care o vor adopta guvernele occidentale la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

După cum a arătat un purtător de cuvînt al Consiliului Atlantic, în cursul ședinței de dimineață, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, a făcut un expozeu în problema germană și în problema securității în Europa. Tot în cursul ședinței de dimineață, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Mac-Millan, a vorbit despre problema dezarmării iar ministrul de externe al Franței, Pinay s-a ocupat de problema dezvoltării relațiilor dintre Est și Vest.

Comunicatul dat publicității la sfîrșitul conferinței nu indică cuprinsul expunerilor făcute în cursul ședinței.

Corespondentul agenției americane Associated Press subliniază însă că în raportul său ministrul de externe britanic a scos în evidență faptul că problema dezarmării este în momentul de față în discuția subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare și a subliniat că în cadrul întrevederilor lor de la Geneva miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor trebui doar să caute mijloacele pentru a da un nou impuls lucrărilor acestui comitet. Ministrul Afacerilor Externe al Franței a subliniat de asemenea că dezvoltarea relațiilor între Est și Vest depinde în mare măsură de consolidarea spiritului Genevei și de progresele pe care le va realiza conferința în cursul lucrărilor sale.

In ce privește raportul lui Dulles asupra problemei germane, corespondentul agenției France Presse relatează că el a constituit obiectul unor discuții. Evitînd să menționeze divergențele evidente dintre reprezentanții țărilor membre ale pactului atlantic, France Presse relatează că mai mulți participanți la sesiune au pus întrebări, „au făcut sugestii și au cerut să li se acorde un timp pentru a studia acest expozeu, care nu le-a fost prezentat decît cu o seară înainte". In legătură cu aceasta în după-amiaza de 25 octombrie a avut loc o a doua ședință a Consiliului Atlantic. „Această ședință neașteptată de după-amiază — scrie corespondentul din Paris al agenției United Press — a făcut ca o ședință separată a miniștrilor de externe ai celor trei puteri occidentale programată pentru după-amiaza de 25 octombrie să fie amînată".

Deși concluziile la care s-a ajuns n-au fost date publicității în comunicatul final se declară în termeni generali că reprezentanții țărilor N.A.T.O. „au ajuns la un acord asupra poziției pe care cei trei miniștri de externe occidentali o vor susține în cadrul conferinței de la Geneva".

Asemenea declarații nu contribuie la succesul tratativelor

NEW YORK 25 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul celei de a zecea aniversări a intrării în vigoare a Cartei Organizației Națiunilor Unite, Lodge, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U. a rostit la 23 octombrie în orașul Saltlake un discurs în care s-a situat pe poziția adepților înveterați ai „războiului rece".

Cuvîntarea lui Lodge a abundat în atacuri împotriva politicii promovate de Uniunea Sovietică în O.N.U., îndreptată spre slăbirea încordării internaționale și stabilirea prieteniei între popoare. Ca „realizări" ale O.N.U., Lodge, consideră preîntîmpinarea pretinsului „pericol comunist" și „sovietic". Lodge consideră de asemenea drept o „realizare" a politicii americane în O.N.U. faptul că S.U.A. „continuă să nu admită" pe reprezentanții Republicii Populare Chineze în O.N.U. Lodge a subliniat că Statele Unite „au folosit permanent tribuna O.N.U. pentru continuarea războiului rece".

Din presa străină

„MANCHESTER GUARDIAN" DESPRE PROBLEMA DEZARMARII

Comentînd conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței convocată în ajunul conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, observatorul de politică externă al ziarului „Manchester Guardian" se referă, printre altele, la problema dezarmării. El scrie că în această chestiune între guvernele puterilor occidentale există „divergențe esențiale de principiu". Arătînd că americanii și-au manifestat dorința de a limita discutarea acestei probleme la examinarea propunerii președintelui Eisenhower cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor U.R.S.S. și S.U.A., observatorul scrie: „Guvernele Angliei și Franței cred că totuși merită încă să se facă încercarea de a se ajunge la un acord în legătură cu planul reducerii forțelor armate naționale la un anumit nivel convenit... adică, de fapt, cu privire la măsurile reale pentru dezarmare în domeniul armamentelor clasice.

O delegație sindicală iugoslavă va participa la sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie în U.R.S.S.

BELGRAD 25 (Agerpres).— TASS transmite: După cum anunță ziarul „Borba", Consiliul Central al Uniunii sindicatelor din Iugoslavia a acceptat invitația Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică ca o delegație a Uniunii sindicatelor din Iugoslavia să ia parte la sărbătorirea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Delegația Uniunii sindicatelor din Iugoslavia în frunte cu Ivan Bojicevici, vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii sindicatelor din Iugoslavia, va pleca la Moscova la 4 noiembrie.

Cultură fizică și sport

Angelica Rozeanu și Ella Zeller vor participa la un concurs la Viena

Marți seara au părăsit Capitala, plecînd la Viena jucătoarele de tenis de masă Angelica Rozeanu și Ella Zeller, maestre emerite ale sportului, care vor participa la un mare turneu internațional ce va avea loc în capitala Austriei.

La această competiție care va dura patru zile, de la 29 octombrie la 1 noiembrie, vor mai lua parte jucători de frunte din Anglia, R. P. F. Iugoslavia, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. F. Germană, Franța și Austria.

(Agerpres)

Turneul internațional femenin de șah

MOSCOVA 25 (Agerpres).— TASS transmite: Turneul internațional feminin de șah de la Moscova a continuat la 24 octombrie cu disputarea partidelor întrerupte. Campioana U.R.S.S., Larisa Volpert, a obținut victoria în partida cu șahista americană Karff, trecînd în fruntea clasamentului. O poziție interesantă s-a creat în partida dintre șahista bulgară Ivanova și Holuj (R. P. Polonă). La mutarea 74 Ivanova care juca cu negrele a ajuns în situația cînd trebuia să-și facă mat adversara cu cal și nebun. După cum prevede regulamentul internațional realizarea matului trebuie făcută în 50 de mutări, altfel partida este consemnată remiză. Ivanova a manevrat însă cu abilitate și la mutarea 114 a obținut victoria.

Iată și alte rezultate înregistrate în partidele întrerupte: Ignatieva-Nedelkovici $1/2$—$1/2$; Holuj-Hoomskerk 0—1; Ivanova-Lazarevici 1—0; Ignatieva-Karff $1/2$—$1/2$, Ivanova-Karasko de Budinich $1/2$—$1/2$; Karasko de Budinich-Nedelkovici 0—1; Zvorikina-Karff 1—0; Chaude de Silans-Sucha 1—0; Karasko de Budinich-Chaude de Silans 0—1; Kertesz-Gurfinkel 1—0; Ignatieva-Gresser $1/2$-$1/2$ Ignatieva-Stevenson $1/2$-$1/2$.

După 15 runde în clasament conduce Larisa Volpert (U.R.S.S.) cu 12 puncte urmată de Borisenko (U.R.S.S.) — $11\frac{1}{2}$ puncte, Zvorikina și Rubțova ambele (U.R.S.S.) cîte 11 puncte, Keller (R. D. Germană) 10 puncte și o partidă întreruptă.

Campionatele de atletism ale R. P. Polone

VARȘOVIA 25 (Agerpres). — Peste 600 de atleți s-au întrecut pe stadionul din orașul Lodz în cea de-a 31-a ediție a campionatelor de atletism ale R. P. Polone.

Iată o parte din rezultatele înregistrate: **bărbați**: 100 m: Foik 10"7/10; 110 m. garduri: Kotlinski 14"8/10; suliță; Sidlo 78,42 m.; lungime; Iwanski 7,32 m.; înălțime: Fabrykowski 1,91 m.; 5 000 m.: Krzyskowiak 14'18"6/10; greutate: Priwer 15,89; 400 m. garduri: Bugala 53"9/10; 800 m.; Grolowski 1'53"3/10; disc: Piontkowski 48,49 m; triplu salt: Weinberg 15,11 m.; **femei**: 100 m. Kusionowna 11"9/10; suliță: Fikwer 51,18 m. (nou record polonez); disc: Dmowska 44,19 m; 80 m. garduri: Wagner 11"3/10 (record polonez egalat); 200 m.: Lerczak 24"9/10; 400 m.: Novak 59"3/10, înălțime: Toman 1,50 m.; lungime: Kusion 5,92 m.

Vizitele primului ministru al Birmaniei în U. R. S. S.

MOSCOVA 25 (Agerpres).— TASS transmite: La 24 octombrie, U Mong Ohn, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Birmaniei în U.R.S.S., a oferit un prînz în cinstea primului ministru al Birmaniei, U Nu.

La prînz au participat primul ministru U Nu, soția sa Do Mia I și persoanele care îl însoțesc pe primul ministru: ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Birmaniei în Republica Populară Chineză, U Hla Maung, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Birmaniei în Marea Britanie U Cin împreună cu soția, secretarul primului ministru U Tan și coloneii Aung Dji, U Hla și U Nve.

Din partea Uniunii Sovietice la prînz au luat parte N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, A. B. Aristov, N. I Beleaev, D. T. Șepilov, precum și miniștri, locțiitori de miniștri, mareșali, generali și alte personalități.

Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 octombrie U Nu primul ministru al Uniunii Birmane și soția sa Do Mia I au făcut o vizită lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și i-au oferit în dar obiecte de artă lucrate de maeștri birmani

După referendumul din Saar

BERLIN 25 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Fritz Baesel, secretarul partidului comunist din Saar, a declarat că referendumul care a avut loc duminică în Saar în legătură cu „Statutul" reprezintă expresia voinței populației germane din Saar, care consideră această regiune ca făcînd parte din Germania și care cere o politică de destindere a încordării internaționale, de securitate colectivă și pace în Europa și unificarea pașnică și democratică a Germaniei.

Fritz Baesel a arătat care sînt principalele sarcini ale momentului de față: dizolvarea imediată a Landtagului și alegerea unui nou parlament care să nu mai fie controlat de reprezentanți ai monopolurilor franceze și germane, ci care să fie compus în majoritate de muncitori.

Ziarul „Paris Presse L'Intransigeant" a publicat știrea despre rezultatele referendumului din Saar, sub titlul „In Europa a apărut o serioasă criză". S-a năruit scrie ziarul, întregul edificiu construit cu atîta dificultate între Paris și Bonn. „In Europa începe o criză serioasă". Corespondentul de la Saarbruecken al acestui ziar relatează că observatorii politici nu exclud posibilitatea înrăutățirii relațiilor franco-saareze, precum și a relațiilor dintre Franța și Republica Federală Germană și, deci, „primejdia slăbirii Uniunii Europei occidentale".

★

PARIS 25 (Agerpres). — Von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane și Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței au căzut de acord de a prelungi pînă la 7 noiembrie activitatea așa-zisei „Comisii europene pentru Saar".

Agențiile de presă comunică:

MOSCOVA. — La 24 octombrie, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc spectacolul de închidere a Decadei literaturii și artei turcmene.

La spectacolul de închidere au asistat N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov, A. B. Aristov, A. I Beliaev, D. T. Șepilov.

PEKIN. — La 24 octombrie cunoscuții scriitori francezi Jean Paul Sartre și Simone de Beauvoir au părăsit orașul Pekin plecînd spre patrie

WASHINGTON. — Departamentul de stat al S.U.A. a comunicat că secretarul de stat al S.U.A., Dulles, „intenționează să profite de prilejul că participă la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe pentru a face o vizită președintelui Iugoslaviei, Tito".

MADRID. — După cum anunță France Presse, la 23 octombrie s-a deschis la Madrid cel de al 28-lea congres internațional pentru chimia industrială. La lucrările congresului participă reprezentanți ai 28 de țări, inclusiv ai Uniunii Sovietice.

VARȘOVIA. — La Varșovia a început procesul unui grup de agenți ai centrului de spionaj american cu sediul în regiunea Frankfurt pe Main (Germania occidentală) strecurați în R. P. Polonă. Din grup fac parte spionii Edward Agacki, Adam Zajonc, Jozef Romanski, Marian Kozlowicz și Richard Wrobel.

BEIRUT. — Potrivit relatărilor corespondentului din Amman al ziarului libanez „Daily Star", guvernul Angliei a propus guvernului Iordaniei să adere cît mai curînd la pactul de la Bagdad.

Said El Mufti, primul ministru al Iordaniei, scrie ziarul, a respins această propunere.

DELHI. — La 25 octombrie și-a încheiat lucrările la Delhi cea de a 10-a sesiune a adunării generale a Uniunii internaționale a Organizațiilor oficiale de turism (U.I.O.O.T.). Adunarea generală a hotărît în unanimitate admiterea Asociației unionale „Inturist", organizațiilor oficiale de turism din Polonia și Romînia, Siria și Singapore în Uioot.

Spectacolele de azi

TEATRE: RUSALKA — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; VINT DE LIBERTATE — Teatrul de stat de operetă; PLATON CRECET — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); REVIZORUL — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); PADUREA — Teatrul Municipal; NUNTA LUI FIGARO — Teatrul Armatei (sala Magheru); MINCINOSUL — Studioul actorului de film „C. Nottara" (sala Libertatea); HOȚII — Teatrul Tineretului; CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; INTRIGA ȘI IUBIRE Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE: ROMEO ȘI JULIETA — Patria, București, Infrățirea între popoare, 1 Mai; ARLBERG-EXPRESS și BUCUREȘTI ORAȘ INFLORIT — Magheru, Elena Pavel; FANTOMELE PARASESC PISCURILE — Republica, I. C. Frimu, Flacăra, N. Bălcescu; CRAINQUEBILLE — Filimon Sîrbu, Lumina, Miorița, Libertății; INDONEZIA — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, INDONEZIA — Timpuri Noi; PRINȚESA MARY — Central, Gh. Doja; CADEREA EMIRATULUI — Victoria, Al. Sahia; CADAVRUL VIU — Tineretului; SUB STEAUA FRIGIANA — Al. Popov; O NOAPTE DE AMINTIRI — 8 Martie; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Vasile Roaită, T. Vladimirescu, M. Eminescu; ALTURA — Cultural; ORDINUL ANNA — Unirea; FRONA — C. David; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — Arta; VASSA JELEZNOVA — Munca; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Carpați; NUNTA — Moșilor; MELODIA PIERDUTA — 23 August, Volga; LUMINA FARULUI — Donca Simo; PUTEREA DRAGOSTEI — Ilie Pintilie, Boleslaw Bierut; IN ZORI DE ZI — Popular; CAI ALBASTRE — 8 Mai; RAPSODIA CAUCAZIANA — Rahova; TAUNUL — Gh. Coșbuc; NE-AM INTILNIT UNDEVA — Olga Bancic; O AVENTURA PE COASTA ATLANTICULUI — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52